

Sophron (of Syracuse)
Botzon, Ludwig

Sophroneorum Mimorum reliquias

conquisiuit disposuit explanauit.

SOPHRONEORVM MIMORVM

reliquias

conquisiuit disposuit explanauit

Dr. Ludouicus Botzon.

[Ex programmate paschali gymnasii Marioburgensis seorsum excussum.]

MARIOBURGI MDCCCLXVII.
Prostat in libraria B. Herrmann Hemmpel uiduae.

Quum meae essent partes programma nostri gymnasii hoc anno edendum dissertatione praefandi, ut opus abhinc undecim annos Lyccae inchoatum [1]) perficerem atque absoluerem, conquisitas Sophroneorum mimorum reliquias in lucem proferre in animum induxi. Quorum mimorum reliquiae quamquam a Valckenario magnam partem conlectae et ab Ahrensio a mendis librariorum Doricae dialecti imperitorum sunt liberatae, tamen non uereor, ne opera denuo iis nauata inutilis uideatur atque superuacanea. Utilitatis enim aliquid iis poterat adferri duplici modo, quum quae exstant collectiones [2]) neque ita plenae essent atque absolutae, ut omnes a ueteribus scriptoribus traditas reliquias amplecterentur, neque ad eam et dispositionis et explicationis perfectionem, in qua possimus acquiescere, uiderentur esse adductae. Quae quum ita se habeant, ego primum omnes quotquot adhuc exstant reliquias conquisiui, conquisitas quatenus non emendatae erant correxi et explicaui ita, ut eas cum aliorum scriptorum et Graecorum et Romanorum sententiis compararem, tum quae nullius mimi nomine erant insignitae reliquias quantum fieri potuit in ordinem quendam redegi certamque in singulis mimis sedem iis adsignaui. In componendis autem reliquiis eundem, quem undecim ante annis in describendis mimorum argumentis secutus sum ordinem, primum enim muliebrium, deinde uirilium mimorum, tum incertae sedis reliquias adieci, quibus quae fortasse Sophronis sunt addidi in appendice, quarum reliquiarum ab Ahrensio neglectis asteriscum (✲), contra coniectura mimis muliebribus uel uirilibus a me adscriptis crucem (†), denique obelum (⸔) reliquiis aut sine nomine traditis

[1]) L. Botzon: De Sophrone et Xenarcho mimographis. Gymn.-Progr. Lyccae. 1856 (42 pag.)

[2]) Sophronis reliquias aut tractarunt aut collegerunt:
Ahrens: De dialecto Dorica pag. 466 sqq.
Blomfield: Classical Journal T. IV. 1811 pag. 380 sqq.
„ Museum criticum Cantabrigiense T. II. 1821 p. 341—358; p. 559—569. (Hanc collectionem, quum in bibliothecis, quae mihi praesto erant, eam frustra quaererem, inspicere non potui.)
Huschke: De C. Annio Cimbro Lysidici filio. Rostochii 1824 pag. 59—70.
Valckenaer: Adnotationes in Adoniazusas Theocriti pag. 194 sqq.

memoriae aut ab aliis uel a me Sophroni tributis me addidisse animaduertere haud superuacaneum arbitror. In toto autem meo negotio si quis nimiam meam sit obiurgaturus breuiloquentiam Doricam, de ea expostulet, quaeso, cum huius oppidi patrum conscriptorum impensis typographicis anxie parsurorum parsimonia.

A. Muliebrium mimorum reliquiae.

a) Mimorum certo nomine insignitorum reliquiae.

I. Ταὶ ἀκέστριαι.

(De mimi argumento cf. dissertationem meam Lyccae 1856 editam pag. 5 sqq.)

1.

Etym. M. p. 773,54 Ἰστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν ληγόντων εἰς ων ἢ εἰς ας ἢ εἰς υς ἢ εἰς οῦς καὶ ταῦτα ἐὰν φυλάττῃ τριγένειαν διόπερ μεμπτέον Σώφρονα λέγοντα·

Φωρτάτους ἀεὶ καπήλους παρέχεται.

Hoc Sophronis fragmentum ad mimum *Ταὶ ἀκέστριαι* inscriptum esse referendum docent, ubi de significatione uocis *κάπηλος* disputant, auctor Etym. M. p. 490,10 (cf. Bekk. An. Gr. III. p. 1464 not.) et Suidas s. u. *κάπηλος*, quibuscum uerbis congruunt quae exstant in Crameri An. Ox. II. p. 456,4 et in An. Par. IV p. 24,30.

De coponibus et a Graecis et a Romanis male audientibus cf. Becker Charicl. 2,134 ed. II et Gall. 3,26 sq. ed. III.

II. Ταὶ γυναῖκες αἳ τὰν θεόν φαντι ἐξελᾶν.

(De huius mimi et titulo et argumento cf. dissert. meam pag. 7 sqq.)

2.

Athen. XI 480 B. *Κναθίς· κοτυλῶδες ἀγγεῖον. Σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες κτλ.*

Ὑποκατώρυκται δ' ἐν κναθίδι τρικτὺς ἀλεξιφαρμάκων.

Blomfieldius pro corrupta Athenaei Mss. uoce *τρίκτοι* nixus in glossa Hesychiana *τριπτὴρ ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν* et quod ueteres in incantationibus *φάρμακα* mortifera pinserent (cf. Theocr. 2,58) falso reponi iussit *τριπτήρ*. *Ἡ τριττύς* enim siue *ἡ τριττύα*, pro quibus Dorice dicebatur *τρικτύς* siue *τρικτύα*, erat, id quod ueterum auctorum testimoniis demonstrauit Boeckh ad C. J. T. I p. 811 sacrificium ex tribus hostiis, apro, hirco, ariete, uel apro, ariete, tauro uel ex bubus, capris, suibus masculis triennibus compositum.

† 3.

Ammon. de diff. uoc. p. 121 Valck. L. B. 1739 *Τὸ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. Σώφρων πεῖ γὰρ ἄσφαλτος, ποῖος εἰλισκοπεῖται;*

Priora huius fragmenti uerba eaque meliora *πεῖ γὰρ ἁ ἄσφαλτος* exstant ap. Apollon. Dyscol. de aduerb. p. 542,31; 622,18; 625,9, postrema corrupta, ab Ahrensio non correcta, felici successu emendauit Blomfieldius:

Πεῖ γὰρ ἁ ἄσφαλτος, πεῖ; ἆ δειλὰ σκόπει τυ.

Fauent enim huic emendationi uerba Theocriti (2,19) *Θέστυλι, δειλαία, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεποτάσαι.* Huic autem mimo ut insererem fragmentum commouerunt me cum uerba Theocriti (2,1) *πᾷ μοι ταὶ δάφναι, φέρε Θέστυλι, πᾷ δὲ τὰ φίλτρα*; a Simaetha in incantatione prolata, tum

bituminis in rebus magicis usus, de quo cf. Verg. Ecl. 8,22, Hor. Epod. 5,82, Claud. de VI. cons. Hon. 324 sqq.

† 4.

Etym. M. p. 443,52 *Θαύμακτρον παρὰ τὸ θαυμάζω· οὐ τὸν μέλλοντα οἱ Δωριεῖς θαυμάξω λέγουσι Σώφρων·*

Φέρε τὸ θαύμακτρον, κἀπιθυσιῶμες.

Haec uerba, cum non satis constet, quid naleat uox *θαύμακτρον*, difficiles habent explicatus. Sunt quidem, qui similitudine uocum *δίδακτρον* et *μήνυτρον* commoti, mercedem, *θαυματοποιοῖς* a populo datam, fuisse dictam *θαύμακτρον* putent (Casaubonus et Duport ad Theophrast. Char. 6 p. 62 et p. 309 ed. Needham. Cantabrig. 1712); at quid hoc loco, praesertim cum uoce *κἀπιθυσιῶμες* a uerbo *ἐπιθυσιάζειν* deriuanda, quam haud necessario Ahrensius in *κἀπ' ἰθὺς ἴωμες* mutasse mihi uidetur, coniuncta sibi uelit uox *θαύμακτρον* equidem non intellego *Θαύμακτρον* autem hoc loco a Sophrone dictum esse pro *θύμακτρον* siue *θυμιατήριον* recte contendit Blomfieldius, qui de totius fragmenti sententia conferri iussit uerba Theocriti (2,2) *στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ*, quae ego conferrem cum sequenti huic mimo a me inserto fragmento.

† 5.

Athen. XI 479 **B.** *Διόδωρος... τὴν κοτύλην καλεῖσθαι καὶ ἡμίναν παρατιθέμενος..... Σώφρονος.*

Κατάστρεψον, τέκνον, τὰν ἡμίναν.

Eadem uerba prodidit memoriae Eustath. ad Jl. p. 1281,51. *Κατάστεψον* tamen esse scribendum et apud eum et apud Athenaeum tum ex Theocriti uerbis supra laudatis, tum ex Aristophanis in Nubibus (cf. Athen. XI 479 C.) prolatis uerbis *μηδὲ στέψω κοτυλίσκον* ualde uerisimile est. — De hemina, dimidia parte sextarii, et ipsa Romanis scriptoribus cognita (Plaut. Mil. glor. 3, 2, 18, Pers. sat. 1,130) cf. Eustath. ad Od. p. 1753,8; Boeckh Metrologische Untersuchungen. p. 203.

❁ † 6.

Schol. Theocr. 2,12 *Τὴν Ἑκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρύτανιν καθὰ καὶ Σώφρων.* De Hecate *χθονία* cf. quos laudat Lauer System der griechischen Mythologie. Berlin 1853 p. 307.

❁ † 7.

Tzetz. ad Lycophr. 77 *Θύουσι δὲ αὐτῇ* (sc. Hecatae) *κύνα ὥς φησι Σώφρων ἐν μίμοις· ὁ γὰρ κύων βαΰξας λύει τὰ φάσματα ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς εἴτε τι τοιοῦτον.*

Grysarus (De Sophrone mimographo. Coloniae 1838 p. 12), Huschkius (l. l. p. 68), Meinekius (Delect. poët. anthol. p. 135), Dindorfius (in Stephani Thes. s. u. *βαΰζω*) uerba *ὁ γὰρ κύων — φάσματα* Sophronea esse censuerunt, sed recte Blomfieldius, quem sequitur Ahrensius (l. l. p. 14), et metro uerborum et sequentibus uerbis commotus ea Tzetzae non Sophronis uerba esse intellexit. Canes autem Hecatae esse immolatos docent Theocr. 2,12, Tibull 1,2,52, Hesych. s. u. *Ἑκάτης ἄγαλμα,* Eustath. ad Od. p. 1467, 35, cf. Lauer. l. l. p. 308.

† 8.

Cram. An. Ox. I p. 277, 18 *Ἡ εὐθεῖα μέγαρον ὅπερ ἔλαβε καὶ τὴν εἰς ος καιάληξιν καὶ εἴρηται μέγαρος οὕτως καὶ μέγαρον μέγαρος. ζητεῖται τῷ παρὰ Σώφρονι.*

Κύων πρὸ μεγαρέων ὑλακτέων.

Hoc fragmentum fortasse potest coniungi cum antecedenti si de muliere mulieribus immolaturis canem iam adesse nunciante cogitas. Alio sensu Vergilius (Ecl. 8, 107) dixit „et Hylax in limine latrat.“ De Doriensium declinatione uocis *μέγαρον* cf. Ahrens p. 387.

* † 9.

Stob. Ecl. phys. I, 50 (T. I p. 308 Mein.) *Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλασαν* [Apollod. 1,5,3] *ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἅιδου καθὸ δὴ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκαν ὠνόμασε.*

De hoc fragmento et de uoce *μορμολύκα* cf. Blomfield l. l. p. 389.

† 10.

Athen. III 110 C *Οἶδα ὅτι Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ρ στοιχείου λέγουσι καὶ κρίβανον καὶ κριβανίτην, Ἡρόδοτος δὲ ἐν δευτέρᾳ* [cap. 92] *ἔφη. Κλιβάνῳ διαφανεῖ· καὶ Σώφρων·*

Τὶς σταιτίτας ἢ κλιβανίτας ἢ ἡμιάρτια πέσσει.

De uocibus *κρίβανος, κλίβανος, κριβανίτης, κλιβανίτης* multi et ueteres auctores disputauerunt. Sunt qui Atticum esse *κρίβανος* (Photius, Phrynichus, Thomas Magister), *κλίβανος* Doricum esse contenderunt (Etym. M. p. 538,18, Choeroboscus in Cram. An. Ox. 2,226,26). Nostrae aetatis uiri doctissimi quaenam forma Attica, quaenam sit agnoscenda Dorica, ualde inter sese dissentiunt. Alii enim *κρίβανος* ab Atticis, non a Doribus (Meineke Fragm. com. gr. II, 2 p. 702), alii *κρίβανος* a Doribus dictum esse putant (Lobeck ad Phryn. p. 179, Ahrens l. l. p. 108). Equidem Atticos dixisse *κρίβανος* habeo persuasum, contra apud Dores quum Athenaeus et *κριβανίτας* et *κλιβανίτας* attulerit ex Sophrone et Epicharmo utramque formam arbitror fuisse in usu. De significatione uocum cf. Schol. Aristoph. Ach. 86. Boeckh C. J. I n. 606. De Dorico autem pane, qui ex crassiore farina coquebatur et grandior erat, quam ceteri Graeci fingere solebant panem cf. O. Mueller Dorer II p. 275 ed. II et de *σταιτίταις* placentis triticeis cf. Athen. XIV 646 B.

† 11.

Athen. III 110 C *Ἐπίχαρμος . . . . ἄρτων ἐκτίθεται γένη κριβανίτην, ὅμωρον, σταιτίτην, ... ἡμιάρτιον· ὧν καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις μίμοις μνημονεύει λέγων·*

Δεῖπνον ταῖς θείαις κριβανίτας καὶ ὁμώρους καὶ ἡμιάρτιον Ἑκάτᾳ.

Ahrensius, qui Sophroneum mimum Mulieres epulantes inscriptum finxit, uocem *θείαις* de amitis non de deabus dictam esse censuit et pro *Ἑκάτᾳ* propter singularem *ἡμιάρτιον* legi iussit *ἑκάστᾳ*. Neque tamen illa explicatione neque emendatione opus esse mihi uidetur. In magicis enim rebus Hecata excepta etiam Selenen Dianamque inuocasse ueteres satis constat cf. Theocr. 2,10. *Ἡμιάρτιον* teste Hesychio uocabant ueteres *εἶδος ἄρτου ἡμικυκλῶδες.*

† 12.

Athen. III 110 C. *Ὁ δ' αὐτὸς* (sc. Sophron) *μνημονεύει καὶ πλακίτα τινὸς ἄρτου ἐν γυναικείοις·*

Εἰς νύκτα μ' ἱστιάσειν ἄρτῳ πλακίτᾳ.

Corruptam Athenaei librorum mss. lectionem *μ' ἑστιᾷ σὺν ἄρτῳ* correxit Meinekius scribens *μ' ἑστιάσειν*, quod ego, ut *δωρικώτερον* sonaret fragmentum, quia auctore Eustathio (ad Od. p. 1579,48) Dores *ἱστιᾶν* dicebant, mutaui in *ἱστιάσειν*.

† 13.

Athen. VII 324 F ubi de *τρίγλαις* disputauit, postquam uarias Sophronis attulit reliquias, dixit *κἀν τοῖς γυναικείοις δ' ἔφη·*

Τρίγλαν γενεᾶτιν.

Quum idem Athenaeus paullo post p. 325 B. memoriae prodiderit teste Apollodoro Hecatae sacrificari mullum (cf. O. Mueller Kl. Schr. I, 459), ego huic mimo illud fragmentum

inserui. Mullos, praecipue barbatos, quos aliis putabant dulciores, et Graecis et Romanis fuisse in deliciis inter omnes constat cf. Teuffel in Pauly Realencyclop. V p. 191.

† 14.

Schol. Nic. Ther. 861 *Μέμνηται δὲ (τῆς ῥάμνου) καὶ Σώφρων·*

Ἀεὶ δὲ πρόσω φύλλα ῥάμνου κρασιτζόμεθα.

Non modo uocabulum *πρόσω*, sed etiam uerbum *κρασιτζόμεθα* cum de pabulo diceretur (Etym. M. p. 535,23) hoc loco esse corrupta nemo non uidet. Ahrensius praeeunte Blomfieldio et comprobante Bussemakero (Annot. ad Schol. Nic. l. l. p. 409) legi iussit *πρῷ-ἀκρατιζόμεθα*, praeter necessitatem autem correxit *φύλλοις, ἀκρατίζεσθαι* enim aeque ac *σιτεῖσθαι* coniungitur cum accusatiuo (cf. Aristoph. ap. Poll. 6,24). De rhamno cf. Schol. Nic. Ther. 630.631; Athen. 14,651 D et de eius in rebus magicis usu Phot. s. u.

† 15.

Etym. M. p. 718,2 *Σκιρωθῆναί φαμεν ἐπὶ τοῦ ῥυποῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τροπικῶς·*

Πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι.

Hoc fragmentum propter uerba Theocriti (2,26) *οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ᾽ ἀμαθύνοι* huic mimo inserere placuit. Eadem fere ratione locuti sunt Euripides (Hippolyt. 255), Alciphron (I, 23), Vergilius (Aen. 4,66), Catullus (35,14).

III. *Ταὶ θάμεναι τὰ Ἴσθμια.*

(De huius mimi et nomine et argumento cf. dissertat. meam pag. 9 sqq. In componendis autem reliquiis, cum nullum exstet fragmentum planis uerbis huic mimo a ueteribus scriptoribus tributum, recurri ad Theocriti Adoniazusas et praeeunte Grysaro Theocriteorum uerborum quantum fieri potuit secutus sum ordinem).

† 16.

Cram. An. Ox. IV p. 413,20 *Τὸ δὲ ὀψείω ὅπερ σημαίνει τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω θεωρῆσαι ὀφείλει εἶναι ἐν τῷ παρατατικῷ ὤψειον διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐπειδὴ ὁ ἐνεστὼς διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν ἐγένετο ὤψεον παρὰ Σώφρονι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· οἷον·*

Ἐγὼν δέ τοι καὶ πάλαι ὤψεον.

Eadem Sophronis uerba, ubi de Doriensium forma *ἐγών* disputauit, memoriae prodidit Apollonius Dyscolus de pron. p. 63 ***B***, ubi Bekkerus contra codd. auctoritatem falso scripsit *ὤψειον* cf. Ahrens p. 187 sqq.; Meineke Fr. com. gr. II, 1 p. 273. Praeclare Sophronea uerba conueniunt cum Theocriteis 15,2 *θαῦμ᾽ ὅτι καὶ νῦν ἦνθες.*

† 17.

Etym. M. p. 287,50 *Δρίφος Συρακούσιοι· Φέρ᾽ ὦ τὸν δρίφον· δίφορος γὰρ καὶ δίφρος.* — Haec uerba praeeuntibus Valckenario, Blomfieldio, Grysaro, Ahrensio et Sophroni tribuenda et huic mimo inserenda esse propter Theocriti uerba 15,2 *ὅρη δίφρον* ***Εὐνόα*** *αὐτᾷ* sum arbitratus. De uoce *δρίφος* cf. Herodian de soloecismis in Boissonadii. An. Gr. III. p. 261.

† 18.

Apollon. Dysc. de pron. p. 83 ***Ἐμέθεν.*** *πυκνῶς αἱ χρήσεις παρ᾽ Αἰολεῦσιν ἀλλὰ καὶ παρὰ* ***Συρακουσίοις. Σώφρων*** *γυναικείοις·*

Ἔτι μεθὲν ἁ καρδία παδῇ.

Non assentiente Grysaro huc retuli fragmentum Theocriteis uerbis commotus (15,4) *ὢ τᾶς*

ἀδαμάτω ψυχᾶς· μόλις ὔμμιν ἐσώθην. De elocutione *καρδία πηδᾷ* similibusque cf. Intpp. ad Aristoph. Nub. 1373, Jahn ad Pers. 3,11, Achill. Tat. 5,27, Abresch ad Aristaen. 2,5.

† 19.

Athen. VI. 220 F *Σώφρων ἐν γυναικείοις μίμοις φησί·*

Τῶν δὲ χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐγάργαιρεν ἁ οἰκία.

Idem fragmentum, quod ductus Theocriti uerbis (15,22 sqq.) huc retuli, laudant Schol. Aristoph. Ach. 3 et Suidas s. u. *ψαμμακοσιογάργαρα.* Similiter dixit Bacchylides (fr. 26 pag. 40 Neue) *χρυσῷ δ᾽ἐλέφαντί τε μαρμαίροισιν οἶκοι* et paullo aliter Horatius Carm. II. 18,1.

† 20.

Athen. IX 380 E de uoce *παραφέρειν* disserens *Σώφρων* ait *δ᾽ἐν γυναικείοις κατὰ κοινότερον κέχρηται λέγων·*

Παράφερε, Καικόα, τὸν σκύφον μεστόν.

Fortasse *τὸ σκύφος* scribendum est, quum inde ab Epicharmo (cf. Polmann p. 49) neutri generis forma apud antiquos quin etiam apud Atticos fuerit in usu auctore Athenaeo XI. 498 E. De sententia conferri iussit Grysarus p. 8 Theocriti uerba 2, 16—20; rectius tamen fortasse et haec et duorum sequentium reliquiarum uerba cum Theocriti uerbis 15,27 sqq. prolatis possunt comparari.

† 21.

Etym. Gud. p. 228,17. *Οἱ Ἀττικοὶ ἐὰν μὴ χρήσωνται τῇ θι καταλήξει χρῶνται τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν παρατατικῶν ἐν προστακτικοῖς οἷον ἐπίμπλην, ἐπίμπλης, ἐπίμπλη, πίμπλα ὅτι τὰ τοιαῦτα καὶ Δωρικά εἰσιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς πίμπλη καὶ κόα.*

Eadem uerba tradidit auctor Etym. M. p. 478,13, ubi recte legitur *Πίμπλη Καικόα.* Sophroni tribui hoc frustulum antecedenti fragmento commotus. De uerbis *πιμπλάναι* et *πιμπράναι* apud Dores *η* seruantibus cf. Ahrens p. 131.

† 22.

Athen II 44 B *Ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος οἱ παλαιοὶ ἔταττον τὸ ἄκρατον. Σώφρων·*

Ὕδωρ ἄκρατον εἰς τὰν κύλικα.

† 23.

Athen. IX 409 A *Παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρός, τὸ δὲ μετὰ τοῦτ᾽ ἀπονίψασθαι. Καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις·*

Τάλαινα Καικόα κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ᾽ ἁμὶν τὰν τράπεζαν.

Scripsi *ἁμὶν* pro Athenaei librorum mss. editorumque *ἁμῖν*, quod Dores ubi erat uox *ὀρθοτονουμένη ἁμίν*, ubi erat in enclisi scribebant *ἅμιν* cf. Ahrens p. 259.

† 24.

Apoll. Dyscol. de pron. p. 122 A. *Ὑμῶν αὕτη κοινὴ καὶ Δωριέων .... πάλιν δὲ ἐν διαιρέσει διαφέρει ἡ πρωτότυπος. Σώφρων·*

Ὑμέων γὰρ ἀπρὶξ ἔχονται.

Ad hunc mimum ut referrem fragmentum impulerunt me duce Grysaro quae bene cum iis consentiunt uerba Theocriti 15,68 *πᾶσαι ἄμ᾽ εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ, Εὐνόα, ἁμῶν.* De uocis *ἀπρίξ* origine et significatione cf. Ellendt Lex. Soph. s. u., cui addas Helladium in Photii biblioth. cod. 279 T. II. p. 532[b] Bekk. De elocutione *ἀπρὶξ ἔχεσθαι*, non additis uocibus *χερί* siue *χεροῖν*, cf. Soph. fr. 325 Dind. Luc. Necyom. 5. Alciphr. 3,54.

† 25.

Apoll. Dysc. de pron. p. 99 A *Τῆς ἐκεῖνος καὶ οὗτος αἱ γενικαὶ παρὰ Δωριεῦσι διὰ τοῦ ω̄ τήνω καὶ τούτω τοῦ τέλους βαρυτονομένου πρὸς οἷς καὶ τὸ τουτῶ περισπώμενον ἐπιρρήματός ἐστι παραστατικόν. Σώφρων·*

Τουτῶ θάμεθα.

Eadem uerba neglecto Sophronis nomine protulit idem Apollonius de aduerb. p. 604,7 et p. 623,1. Valckenarius, cui assentiuntur Koenius ad Greg. Cor. p. 142 Schaef. et Sturzius (Graec. ling. dial. ed. Maittaire p. 553 not 4) legit *τούτω* ut sit *ἐντεῦθεν*, at falli eum docent ipsa Apollonii uerba clare inter utramque uocem distinguentia, *τούτω* enim genetiuus doricus est pro *τούτου*, contra *τουτῶ* doricum est aduerbium. His uerbis ad quae referenda fortasse sunt Theocritea 15,73 *θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἶμες* usae sunt fortasse mulieres illae Melicertae sacrificium spectantes postquam effugerunt plebis concursum bonamque sedem sunt nanctae.

† 26.

Athen. II. 48 C *Σώφρων στρουθωτὰ ἐλίγματά φησι ἐντετμημένα.*
Praeclare conuenire cum his mihi uidentur uerba Theocriti 15,78—81.

IV. Ἁ νυμφοπόνος.

(De huius mimi argumento cf. dissertat. meam p. 12 sq.)

27. 28.

Athen. VIII. 362 C *Καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησί·*

Κἤπειτα λαβὼν προῆγε, τοί δ' ἐβάλλιζον.

καὶ πάλιν·

Βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκάτους ἐνέπλησαν.

Ad alterius harum reliquiarum uerbum *βαλλίζειν* respexit procul dubio qui in Cram. An. Ox. I p. 166,31 protulit *τὸ βαλλίζω παρὰ Σώφρονι.* In secundo fragmento uix bene scripsisse mihi uidetur Ahrensius *σκατός.* Praecepit quidem Phrynichus p. 293 *ἁμαρτάνοντες οἱ πολλοὶ τὴν μὲν ὀρθὴν τὸ σκάτος ποιοῦσι, τὴν δέ γενικὴν σὺν τῷ ῡ τοῦ σκάτους,* Sophronem tamen, quippe amantem soloecismorum de industria dixisse *σκάτους* mihi uidetur ualde uerisimile.

29.

Poll. X. 107 coll. VI 90. *Καὶ πατάνη δὲ καὶ πατάνιον τὸ ἐκπέταλον λοπάδιον ὅ τινες καλοῦσι πατέλλιον, ἡ μὲν πατάνη Σώφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνῳ·*

Πάτανα αὐτοποίητος.

Vocem *πάτανα* Siceliotas e Latina patina fecisse quis est qui neget cf. Ahrens p. 393.

† 30.

Demetr. de elocut. § 147 de *παραβολῇ* disputans: *Σώφρων δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ὁμοίου εἴδους φησί·*

Θᾶσαι ὅσα φύλλα καὶ κάρφεα τοὶ παῖδες τοὺς ἄνδρας βαλλίζοντι· οἷόν περ φαντί, φίλα, τοὺς Τρῶας τὸν Αἴαντα τῷ παλῷ.

De explicatione huius fragmenti cf. Lobeck ad Soph. Aiac. 863.

❀ † 31.

Schol. Eur. Adrom. 166 *Σαίρειν: καταστέλλειν, παρὰ τὸ σάρον ὡς παρὰ Σώφρονι·*

Τό σάρον ἄνελε.

Ad Sophroneum uocabulum *σάρον* respexit Hesych. s. u. De uocis *σάρον,* pro qua dicendum

esse *κόρημα* praeceperunt ueteres (Phryn. p. 83, Schol. Aristoph. Pac. 59, Etym. M. 529,45) uariis notionibus cf. Spanheim ad Callim. hymn. in Del. 225, Hemsterh. ad Luc. Tim. T. I, p. 145; Intpp. ad Poll. 6, 94; 10,29.

V. Ἁ πενθερά.

(De mimi argumento cf. dissertat. meam p. 14).

32.

Athen. III 110 D (Eustath. ad Jl. p. 975,50) *Καὶ τυρῶντος δ' ἄρτου μνημονεύει ὁ Σώφρων ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πενθερᾷ οὕτως·*

Συμβουλεύω τ' ἐμφαγεῖν· ἄρτον γάρ τις τυρῶντα τοῖς παιδίοις ἴαλε.

In ineptam Toupii emendationem (Add. ad Theocr. 1,58) *σὺν ἁλί* pro *ἴαλε*, de qua forma cf. Ahrens p. 130, iure inuectus est Heindorf ad Theocr. 1,58. De caseo Siculo quem in deliciis habebant Syracusani cf. dissert. meae p. 14 not. 1).

b) **Mimorum certum nomen non prae se ferentium reliquiae.**

33.

Athen. III 87 A *Τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὑρεῖν καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς .... καὶ Σώφρων γυναικείοις·*

Αἴ γα μὰν κόγχαι ὥσπερ αἴ κ' ἐξ ἑνὸς κελεύματος κεχάναντι ἁμὶν πᾶσαι, τὸ δὲ κρῆς ἑκάστας ἐξέχει.

Priora huius fragmenti uerba quamuis corrupta exstant in Etym. M p. 502,29. De elocutione *ἐξ ἑνὸς κελεύματος* eiusque similibus cf. Intpp. ad Alciphr. 1,22, quibus addas Polyaen. 5,2,1; Herodian. 4,11; Achill. Tat. 3,15; 4,13, Abresch. Lect. Aristaen. p. 41 et de scriptura uocis *κέλευμα* cf. Lobeck ad Soph. Aiac. p. 323 ed. II. Ceterum *κρῆς* Dorice dictum esse pro *κρέας* non est quod doceam cf. Theocr. 1,6; Aristoph. Ach. 794.

34.

Athen. III 106 D *Κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἴρηκε Σώφρων ἐν γυναικείοις οὕτως·*

Ἴδε καλᾶν κουρίδων ἴδε καμμάρων, ἴδε φίλα, θᾶσαι μὰν ὡς ἐρυθραί τ' ἐντὶ καὶ λειοτριχιῶσαι.

Huc sine dubio referenda sunt Athenaei uerba (7,306 C) *καμμόρων καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις μίμοις μέμνηται. ἔστι δέ καρίδων γένος.* Germanice uertit hoc fragmentum Finkenstein Arethusa T. I. p. 19 not. Pro *λειοτριχιῶσαι* ab omnibus codd. defenso et bene quadrante in pisces Ahrensius legi iussit *λειοστρακιῶσαι* quod an Graecum uerbum sit dubito. *Λειόστρακος* quidem uox exstat ap. Aristotelem H. A. 4,4, *λειοστρακιᾶν* uerbum nusquam legisse memini.

35.

Apoll. Dysc. de pron. p. 127 A *Ἁμὲ Δωριεῖς. Σώφρων γυναικείοις·*

Ἁ δ' ἄρ' ἁμ' ἐλωβῆτο.

De dorica contractione literarum $\overline{αε}$ in η cf. Greg. Cor. p. 228, p. 234 Schaef. et Ahrens p. 194 not. 1.

36.

Poll. IV. 174. *Οἵ γε Δωριεῖς ποιηταὶ λίτραν ποτὲ μὲν νόμισμά τι λεπτὸν λέγουσιν οἷον ὅταν Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις μίμοις λέγῃ ὅτι·*

Ὁ μίσθος δεκάλιτρος.

Bentleio Opusc. p. 413 scribendum esse placuit *δέκα λιτρῶν* uel *λιτρᾶν*. Neque tamen Pollucis codd. mutant aliquid, neque opus est uerbis mutatione. Similiter enim dixit Epicharmus fr. 1 p. 4 Polman *δεκάλιτρος στατήρ*. De notione uocis *δεκάλιτρος* cf. Hultsch Metrolog. p. 260. 291.

* 37.

Poll. X 75 *Καὶ βαίτας δὲ τὰς τῶν ἀγροίκων διφθέρας ἐν τοῖς γυναικείοις μίμοις ὁ Σώφρων ἐκάλεσεν.*

Βαίτην uocabant ueteres uestem e pellibus fabrefactam eamque saepenumero eandem quam *σίσυραν* uestimentum e pellibus caprinis factum (Schol. Aristoph. Ran. 1495) esse putabant (Schol. Aristoph. Vesp. 738. 1138; Au. 122). Rusticos autem pellibus indutos opus fecisse, unde in scaena quoque *διφθερίαι* siue *ὑποδίφθεροι* apparebant cf. Poll. 4,119, edocet nos Lucianeus Timon cap. 6. cf. Duport ad Theophr. Charact. 4, Boettiger Opusc. p. 225 not.).

† 38.

Athen III 86 D ubi de conchis earumque generibus loquitur: *Σώφρων δ' ἐν μίμοις·*

Τίνες δέ ἐντί ποκα, φίλα, ταίδε ταὶ μακραὶ κόγχαι;

Σωλῆνές θην τοῦτοί γα γλυκύκρεον κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα.

Postrema huius fragmenti, quod Germanice uertit Finkenstein Arethusa (T. I. p. 18 not.), uerba, quorum simillima sunt Axionici illa *λιχνῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρω κατ' ὤμων* (Athen. 8,342 B), prodidit memoriae Demetr. de elocut. § 151. Obscenam quandam allegoriam inesse in his uerbis in dissertatione mea pag. 22 demonstraui, quae allegoria in iis abdita ut sentiatur *ποκά* a Sophrone esse dictum ironice, de qua notione cf. Intpp. ad Theocr. 4,7; 5,5, iuuat commemorare.

† 39. 40. 41.

Etym. M. p. 774,41 *Ζητεῖται τὸ παρὰ Σώφρονι· Ὑγιώτερον κολοκύντας. πῶς οὐ λέγει ὑγιέστερον; ῥητέον οὖν ὅτι ἑκοντὶ ἥμαρτε τὸ ἄκακον τῆς γυναικείας ἑρμηνείας μιμησάμενος· ὃν τρόπον ἐσολοίκισε Τατώμενα τοῦ κιτῶνος ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα θείς· ὁ τόκος νιν ἀλιφθερώκει.* Verba *ὑγιώτερον κολοκύντας* fortasse ex Epicharmeis (fr. 53 p. 101 Polman) *ὑγιέστερον τὴν ἐντὶ κολοκύντας πολύ* in rem suam conuertit Sophron. In multis autem et uariis prouerbiis uocem *κολοκύντη* (cuius de scriptura cf. Lobeck ad Phryn. p. 473) adhibitam esse e ueterum auctorum locis probauit Erasmus Chil. adag. III. 1,77 p. 606 sq.[1]). De rara forma *ὑγιώτερος* cf. Nauck ad Aristoph. Byz. fragm. 298 p. 46 et in Schneidewini Philolog. IV. p. 199 not. 1).

Aliarum quas attulit Etym. M. auctor reliquiarum uariae sunt doctorum uirorum explicationes, quas enumerare omnes et longum est et superuacaneum. Valckenarius cui assentitur Bast ad Greg. Cor. p. 343 not****) duo illa fragmenta unum legi iussit *τατωμένα τοῦ κιθῶνος (ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα θεῖσα) ὁ τόκος νιν ἀλιφθερώκει.* „Tunica priuatam usura pessum dederat.“ Contra Huschkius (l. l. p. 65) nixus in uerbis Aristophaneis Plut. 450 *ποίαν ἀσπίδα οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη* Valckenarii sententiam non plane reiiciens scribendum esse censuit *τατωμένα τοῦ κιθῶνος ἀντί τ' ἐνέχυρα θεῖσα ὁ τόκος νιν ἀλιφθερώκει.* Cum autem in hanc explicationem, quod effugit prorsus illos uiros, uox *νίν* dorice positam pro uoce *αὐτήν* omnino non quadret duce Ahrensio duo diuersa fragmenta prodita esse memoriae arbitror, quae legenda esse censeo:

Τατωμένα τοῦ κιτῶνος et

Ἐνεχυρασθεὶς ὁ τόκος νιν ἀλιφθερώκει.

In primo fragmento e Siculorum more (cf. Greg. Cor. p. 341; Ahrens p. 82) uoces *κιτῶνος*

[1]) Erasmi editione usus sum ea, quae una cum Hadriani Iunii et Manutii adagiis prodiit Parisiis 1572 fol., ad quam editionem saepius a me laudandam semel reuocaturus sum lectores.

pro *χιτῶνος* et Dorice *ταπωμένα* pro *τητωμένη*, quod coniungitur cum genetiuo (Pind. Nem. 10,146), sunt positae. De alterius fragmenti sententia cf. Aristoph. Nub. 240 sq. et de notione uocis *ἀλιφθερῶσαι*, unde *ἀλιφθερώκει* perfectum cum praesentis terminatione (Ahrens p. 329) finxit Sophron cf. Schmidt ad Hesych. s. u., cui addas Huschke Analect. crit. p. 115.

† 42.

Cram. An. Par. IV, 179,16 *Ἄλειαρ· τὰ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρα, τὰ δὲ ἀπὸ κριθῆς ἄλφιτα, ἔνθεν καὶ τὸ ἀλέσαι. ἡ ἀλέα γὰρ καὶ ἄλετα, ἔνθεν ὁ μιμογράφος ἔπαιξεν·*

Ἀλλ᾽ ἀμφάλιτα κυπτάζει.

† 43.

Schol. Aristoph. Ach. 263 *Περισπωμένως δὲ τὸ Φαλῆς ἀναγνωστέον ὡς Ἑρμῆς οὕτως δὲ Ἀττικοί. παρὰ Δωριεῦσι δὲ βαρυτόνως· Ὁδ᾽ αὖ Φάλης κατακυπτάζει. οὕτω δὲ Σώφρων ἐχρήσατο.*

† 44.

Schol. Aristoph. Lysistr. 17 *Κυπτάζειν ἐστὶ περί τι πονεῖν καὶ διατρίβειν· κομψῶς δὲ τῇ ἀμφιβολίᾳ καί χαριέντως ἐχρήσατο καθὰ καὶ Σώφρων·*

Ἐνθάδε κυπτάζοντι πλεῖσται γυναῖκες.

Tria haec fragmenta confusa in unum qui egregie corrupta singulorum uerba correxere Schneidewinus (Philolog. I, 588) et Nauckius (Philog. IV, 265) ita legenda esse censuerunt:

Ἁ δ᾽ ἀμφάλητα κυπτάζει ἐνθάδε κυπτάζοντι πλεῖσται γυναῖκες.

De obscenitate in eo abdita ambiguoque uerbo (*ἀμφ᾽ ἄλητα* et *ἀμ᾽ φάλητα*) inuoluta cf. dissert. meam p. 22. Ceterum *κυπτάζειν* uerbum, ut obiter moneam, fere semper cum praepositione *περί* (Plato Rep. 5,469 D; Aristoph. Nub. 509, Pac. 732, Lysistr. 17; Plut. Apophth. Lac. p. 229 A; Clem. Alex. Strom. I, 19,93) et uno tantummodo, quantum equidem scio, loco cum praepositione *ἀμφί* coniungitur (Clem. Alex. Paedag. 2,1,15).

† 45.

Plut. de ει ap. Delph. 5. T. II p. 386 D. *Καὶ τοῦ εἴθε τὴν δευτέραν συλλαβὴν παρέλκεσθαί φασιν οἷον τὸ Σώφρονος·*

Ὁμᾶ τέκνων θὴν δευομένα.

Ὁμᾶ ut Doricum sit (cf. Heindorf ad Theocr. 9,4) scripsi pro uolgata lectione *ὅμα*.

† 46.

Apoll. Dysc. de pron. p. 82 C *Ἐμεῦ· κοινὴ Ἰώνων καὶ Δωριέων. Σώφρων·*

Ἄκουε νῦν καὶ ἐμεῦ Ῥώγκα.

47.

Apoll. Dysc. de aduerb. p. 580,31 *Τὰ εἰς ως λήγοντα ἐπιρρήματα κοινολεκτούμενα δυσὶ τόνοις ὑποπίπτει· ἢ γὰρ βαρύνεται ὡς κούφως ἢ περιέσπασται ὡς τὸ σεμνῶς. καὶ ἔτι παρὰ Δωριεῦσιν ἔνια ὀξύνεται ὥστε κατ᾽ ἔγκλισιν ἀνεγνώσθη·*

Ἦ ῥα καλῶς ἀποκαθάρασα ἐξελεπύρωσεν.

Haec uerba, quae Sophroni tribui cum Bastio, Schaefero (ad Greg. Cor. p. 343), Grysaro, Ahrensio de homine dicta esse crediderim, quem mulier omni pecunia probe emunxit. Similiter fere dixit Alciphron de meretrice 1,6 *ἡ ἀναλοῖ χαρύβδεως δίκην* et Plautinus ille senex Nicobulus (Bacchid. 5,1,15 cf. 4,4,50): Miserum me auro esse emunctum.

48.

Apoll. Dysc. de adu. p. 604,6 *Τὰ τῷ θ παρεδρευόμενα παρὰ Δωριεῦσι τῶν ἐπιρρημάτων ἀπειράκις ἐν ἀποκοπῇ γίνεται τοῦ θεν καὶ ἐν μεταθέσει τοῦ ο εἰς ω καθὼς προείπομεν αὐτόθεν·*

Αὐτῶ ὁρῇς Φύσκα.

Eadem uerba exstant apud eundem p. 623,2 et quod tum hoc tum illo loco Sophroneum fragmentum (25), quamuis non addito scriptoris nomine, protulit haec uerba Sophronis esse uerisimile est. De αὐτῶ cf. Intpp. ad Theocr. 11,14.

❀ † 49.

Etym. M. p. 197,55 Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος [fr. 80 p. 109 Polman] τὸ βαπτίζω βιπτάζω λέγουσιν.

Vocem βιπτάζειν, eandem quam ἐπιβάπτειν teste Hesychio s. u., inductas a Sophrone ex more suo mulieres, omnes omnia uitiose pronunciantes, usurpasse haud inepte contendisse mihi uidetur Valckenarius p. 201.

❀ † 50.

Schol. Aristoph. Pac. 28. Γογγύλη] Ὡς τῶν γυναικῶν ἐπιμελέστερον ἑαυταῖς τριβουσῶν ὥστε μὴ διακεχύσθαι τὴν μάζαν διὰ τὸ ἄτριπτον εἶναι ἀλλὰ συνεστράφθαι. παρατετήρηκε δὲ ταῦτα καὶ Σώφρων.

B. Virilium mimorum reliquiae.

a) Mimorum certo nomine ornatorum reliquiae.

I. [Ὁ ἄγγελος.]

(De mimi argumento cf. dissert. meam p. 11 sq)

❀ 51.

Schol. German. in Arat. Phaen. p. 36 Buhle. Non solus autem ita coepisse uidetur Aratus, sed et Crates comicus a Vesta incipiens profari carmina et Sophron in mimo qui Nuncius scribitur a Vesta incipiens: Omnes innoco Deos, Iouem autem maxime.

His uerbis ut plana subiiciatur sententia, cum non a Vesta sed ab Ioue ducatur mimi initium, non solum Meinekio duce (Fragm. com. gr. II, 1 p. 251) uerba illa „a Vesta incipiens" delenda, sed etiam uerba „et Sophron-maxime" post uocem „sed" inserenda esse arbitror.

II. Ὁ ἀγροιώτας.

(De huius et de sequentis mimi argumento cf. dissert. meam p. 15.)

❀ 52.

Athen. VII 309 C Νουμήνιος δ'ἐν Ἁλιευτικῷ αὐτοὺς [τοὺς κωβιούς] κώθους καλεῖ. καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ Κωθωνοπλύται φησί.

Hanc uocem explicauit sine dubio Apollodorus in commentariis suis Sophroneis, si recte huc traho quae paullo post attulit Athenaeus Σικελιῶται δ'εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κώθωνα καλοῦντες ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. De gobio, uilissimo pisciculo, cf. Intpp. ad Iuuen. 11,37, Harduin. ad Plin. H. N. 9,56,83.

III. Ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν.

53.

Athen. VII 288 A. Βλέννου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν· Βλέννῳ θηλαμόνι.

De blendio, herbidum mare incolere amanti (Oppian. Hal. 1,109), cf. Plin. H. N. 32,9,32; Etym. M. 192,52.

† 54.

Athen. VII 287 C *Ἐπίχαρμος βαμβραδόνας αὐτὰς* [*τὰς βεμβράδας*] *καλεῖ καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις·*

Βαμβραδόνι ῥαφίδι.

Hoc fragmentum huic mimo non inseri modo, sed coniungi etiam cum antecedenti ita potest:

Βλέννῳ θηλαμόνι, || *ῥαφίδι βαμβραδόνι*

ut euadant Sophronea illa membra rhythmica et homoeoteleuta, de quibus cf. dissert. meam p. 30 sq. De piscibus *βεμβράδες* uocatis cf. Intpp. ad Aristoph. Vesp. 493.

* 55.

Athen. III 86 A de conchis disputans: *Ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν Σώφρων χηράμβας ὀνομάζει.*

IV. *Ὁ Θυννοθήρας.*

(De argumento cf. dissert. meam p. 15 sq.)

Athen. VII 406 D. *Καρχαρίας*] *Σώφρων Θυννοθήρᾳ·*

Ἁ δὲ γαστὴρ ὑμέων καρχαρίας, ὄκκα τινὸς δῆσθε.

Hoc fragmentum ab Athenaei librariis et editoribus ualde uexatum, primus restituit emendata Mss. corrupta lectione *θυννοθηρᾶτα* et *ὁ κάμνος* Bentleius Opusc. p. 527. De interpretatione ualde fluctuabant uiri doctissimi. Dalecampius enim uertit: Venatur aluus thynnos uestra, carcharia cane uobis opus est, et Villebrunius: Votre ventre ne demandait que du thon, tandisque celui-ci s'occupait à manger du requin. Equidem salse hoc loco locutum esse arbitror Sophronem, quare uocem *καρχαρίας* nominatiuum, non genetiuum, uel, quod Casaubono in mentem uenit, accusatiuum pluralis esse existumo. Quum enim *καρχαρίας* uorax piscis sit (cf. Plin. H. N. 9,35,35) piscatorem uerba illa, ut filiorum fortasse notaret uoracitatem, protulisse pro certo habeo. *Ὄκκα* scripsi pro uolgata lectione *ὄκα*, quod *ὄκκα* ponitur a Doribus pro *ὅταν* et conditionem significans cum coniunctiuo coniungitur, contra *ὄκα* ponitur pro *ὅτε* et aduerbium temporis est (cf. Aristoph. Ach. 719, Lysistr. 1251 et Wuestem. ad Theocr. 1,87). *Δῆσθε* autem coniunctiuum esse uerbi *δεῖ* probauit Ahrens, cui addas Dindorf ad Aristoph. Ran. 264.

57. 58.

Etym. M. p. 121,29 (coll. p. 423,24; Eustath. ad Jl. p. 234,10, p. 933,41; Cram. An. Ox. I, 167,16; 211,23; An. Par. III, 320,2) *Ἐστὶν εἴω διὰ τῆς ει διφθόγγου σημαῖνον τὸ πορεύομαι ὡς παρὰ Σώφρονι* (*ἐν Θυννοθήρᾳ* Etym. M. p. 423,24) *οἷον·*

Ἔγκιχρα ὡς εἴω

τουτέστι κέρασον ἵνα πορευθῶ.

De coniunctiui forma *εἴω* ab *ἰέναι* ficto cf. Ahrens p. 340 et de uerbo *κιγκρᾶν* eundem p. 346.

Huic fragmento addi fortasse possunt Athenaei uerba 7,309 C. *Καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου* (sc. *τοῦ κώθου*) *Κωθωνίαν προσηγόρευσε Σώφρων* ita ut pater anteaquam eat piscatum his uerbis compellauerit filium:

Ἔγκιχρα ὡς εἴω, Κωθωνία.

59.

Etym. M. p. 572,42 *Λογχάδες*] *τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. εἴρηται δὲ . . . . ἢ ὅτι λοξοῦνται ἐν τῷ βλέπειν κατὰ τὰς ἐπιστροφάς. Σώφρων ἐν Θυννοθήραις* (sic! cf. dissert. meam p. 15).

Λοξῶν τὰς λογάδας.

Eadem uerba exstant in Cram. An. Ox. III, 69,5 ubi Cod. Bodleianus Meermanni uitiose exhibet *λαγάδας*. Ambiguitatem quandam uariis commotus uocis *λογάδες* notionibus utrum Sophron protulerit necne uix contendere ausim.

† 60. 61.

Athen. III 89 A. *Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεὶς τὸ ʽΑἰχυοτέραν τᾶν πορφυρᾶνʼ φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει ὡς μέν τινες ἐπὶ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἂν προσψαύσῃ ἕλκει ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τοῖς προσπαρατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγήν· ἄλλοι δ' ἐπὶ τοῦ ζώου.*

Athen. VII, 281 E (coll. Etym. M. p. 72,50; Cram. An. Par. IV, 6,27) *Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεὶς τὸ ʽΚαταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶνʼ φησὶν ἰχθῦς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὴν ὅλον κιρροειδεῖς πορφυρίζοντες δὲ κατά τινα μέρη. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν.* Duo haec fragmenta cum Sophronem duo pluraue prouerbia coniunxisse constet (cf. dissert. meam p. 24) praeeunte Ahrensio in unum coacta legas:

Αἰχυοτέραν τᾶν πορφυρᾶν, καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν.

De primo prouerbio ducto sine dubio ab edacitate purpurarum, de qua cf. Plin. H. N. 9,37,61, adeas Erasmi Chil. adag. II, 3,84 p. 414, et de alterius prouerbii uoce *καταπυγών* cf. Cael. Rhodigin. Antiq. lect. 2,49 p. 87 ed. Basil. 1517 et Intpp. ad Pers. sat. 2,33.

† 62.

Athen. VII 286 D, 323 A. *Σώφρων δ' ἐν μίμοις ἀνδρείοις βόαν καλεῖ τινα ἰχθῦν ἐν τούτοις·*

Κέστραι βόαν κάπτουσαι.

καὶ μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει.

De his piscium generibus cf. Intpp. ad Nic. Hal. 1,103.

† 63. 64.

Athen. VII 324 D *Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις τριγόλας τινὰς ἐν τούτοις ὀνομάζει·*

,Τριγόλᾳ ὀμφαλοτόμῳ' καὶ ,Τριγόλαν τὸν εὐδιαῖον.'

De mullis cf. not. ad fr. 13.

† 65.

Athen. III 86 A. *Παρὰ Σώφρονι δ' οἱ κόγχοι μελαινίδες λέγονται·*

Μελαινίδες γάρ τοι νησοῦντι ἐμὶν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος.

De Syracusarum portu paruo, qui uicum Achradinam et Ortygiam paeninsulam dirimit, quique hoc tempore putatur praestantissimus cf. Clueri Sic. ant. I, 13 p. 168, Goeller de situ et origine Syrac. p. 72, de Borch Lettres sur la Sicile et l'île de Malthe. A Turin 1782. T. I p. 137 sq.

† 66.

Etym. M. p. 254,53 (coll. Zonar. s. u. *δέλεαρ*, Eustath. ad Odyss. p. 1721,1) *Δελήτιον τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς ,Ἔχε τὸ δελήτιον' ἢ Σώφρων.*

Verba *Ἔχε τὸ δελήτιον*, quae Heathius (Notae sine lect. ad trag. graec. uet. Oxonii 1762 p. 111[b]) Sophoclea habuit, ego cum Ahrensio tribui Sophroni et cum de piscatoribus hoc in mimo sermo sit huc retuli.

† 67.

Herodian *περὶ μον. λεξ.* p. 10,32 de Doriensibus formis *Ποσειδῶν* disputans *Σώφρων δὲ τὴν κλητικὴν ἔφη·*

Ποτίδα ? δραστοχεῖτα.?

De uocatino *Ποτίδα* cf. Mein. Fr. com. gr. II p. 482 et Ahrens p. 244. Corruptam uocem *δρασιοχεῖτα* Ahrensius in Hesychii uerbis s. u. *φῦκος* innixus emendauit *πρασοχαῖτα* siue *πρασιοχαῖτα*. Quid si scriberes *δασυχαῖτα?*

❀ † 68.

Athen. VII 312 C. *Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ μυραίνας καλεῖ· ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων.*

De uoce *μύραινα* pro *σμύραινα* posita cf. Boden ad Achill. Tat. 1,18 p. 94 et Ahrens p. 110; de muraenis hodie etiam in Sicilia acceptissimis (Mongitore Della Sicilia ricercata 4,24 T. II p. 84 sqq.) cf. Intpp. ad Hor. sat. 2,8,42.

❀ † 69.

Athen. III, 91 B *Μνημονεύει δὲ καὶ τῶν σπαττάγων ὁ Σώφρων.*

De *σπατάγγαις* quas Romani uocant echinos cf. Intpp. ad Plin. H. N. 9,11,14, ad Hor. epod. 5,28, sat. 2,8,52.

V. *Παιδικὰ ποιφύξεις.*

(De argumento cf. dissert. meam p. 17.)

70.

Athen. VII 324 E de *τρίγλαις* disserens uariasque Sophronis reliquias laudans addit *Ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφύξεις φησί·*

Τρίγλας μὲν γένηον, τριγόλα δ' ὀπισθίδια.

† 71.

Athen. VII 324 F. *Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζῴων τόν τριγόλαν τινὰς οἴεσθαι κόκκυγα εἶναι διά τε τὸ ἐμφερὲς καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα ἣν σεσημείωται ὁ Σώφρων λέγων·*

Τρίγλας μέν γε πίονας, τριγόλα δ' ὀπίσθια.

De mullis barbatis cf. not. ad fragm. 13.

VI. *Προμαθεύς.*

(De argumento cf. dissert. meam p. 19.)

❀ 72.

Bekk. An. Gr. I, p. 85,24 *Βλενὸν τὸν νωθῆ καὶ μωρὸν Σώφρων Προμηθεῖ.*

De uoce *βλεννός* a Sophrone *βλενός* scripto cf. Ruhnken. ad Tim. p. 156 a.

b) Mimorum certum nomen non prae se ferentium reliquiae.

73.

Etym. M. p. 737,2 *Σέφαρ*] *Οὐχ ἁπλῶς τὸ γῆρας ἀλλ' ὡς ἐπιγέννημα γήρως καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας τὸ κατερρυσσωμένον τουτέστι τὸ δέρμα. καὶ Σώφρων ἐν τοῖς ἀνδρείοις δεδήλωκε μίμοις εἰπών· Τί μὰν ξέσιλος; τί γάρ; σέφαρ ἀντ' ἀνδρός. ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἀνακρινόμενον γέροντα ξέσιλον παίζων εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ξέειν τὸ δέρμα· κἄπειτ' ἀποκρινόμενον σέφαρ ἀντ' ἀνδρὸς τουτέστι δέρμα ψιλὸν ὡς τῶν ἄλλων ἤδη δεδαπανημένων.*

In Sophronis uerbis delendum esse uel interrogationis signum post *τί γάρ* positum uel uocabulum *ἀνδρός* nemo non intellegit. Scribas ut et interrogatio et responsio dilucide appareant:

Τί μάν; ξέσιλον; τί γὰρ σέφαρ ἀντ' ἀνδρός.

De uoce *σέφαρ* cf. Intpp. ad Callim. fr. 49 Bentl. p. 318 ed. Vltraiecti 1697; Bachm. ad Lycophr. 793.

74.

Apoll. Dysc. de pron. p. 72 C (coll. p. 25 B) de discrimine quod intercedit inter *οὗτος*, *ὅδε*, *ἐκεῖνος* disputans dicit *Οὗτος πλησιάζειν κατὰ τὴν δεῖξιν. Σώφρων ἀνδρείοις·*

Ὦ οὗτος, ἦ οἴῃ στρατείαν ἐσσεῖσθαι;

De locutione *ὦ οὗτος* Atticis quoque uel optimis scriptoribus cognita cf. Ruhnk. ad Tim. p. 199 not. 2, Heindorf ad Plat. Protag. p. 460, Lobeck ad Soph. Aiac. 89 p. 110 ed. II.

75.

Apoll. Dysc. de pron. p. 75 C. *Ὁ δεῖνα παρὰ τοῖς Συρακουσίοις δίχα τοῦ ῑ. Σώφρων ἀνδρείοις·*

Οὐχ ὁδεῖν τυ ἐπίαζε;

Scripsi *ὁδεῖν* pro uolgari lectione *ὁ δεῖν* innixus in glossa Etym. Gud. p. 418,18 cf. Ahrens p. 277. Corruptam Apollonii librorum lectionem *ἐπίκαζε* neque a Valckenario neque ab Ahrensio correctam mutaui in *ἐπίαζε*, cum non solum sequiores Atticos (cf. Mein. fr. com. gr. III p. 243) sed Dores quoque ea forma uerbi *πιέζειν* usos esse constet (cf. Theocr. 4,35).

76.

Apoll. Dysc. de pron. p. 127 B. *Ὑμᾶς. Δωριεῖς ὑμέ. Ἀνδρείοις Σώφρων·*

Ἐμὲ δ' Ἀρχωνίδας ἴαλλε παρ' ὑμέ.

De nomine *Ἀρχωνίδας* cf. Valcken. Annot. ad schol. Eur. Phoen. T. II p. 235 not. 68 ed. Lips. et de nominibus propriis in *ωνδας*, *ωνιδας* exeuntibus Lobeck Path. graec. serm. elem. T. I p. 277 sq.

77.

Poll. IV 174 *Οἵ γε Δωριεῖς ποιηταὶ τὴν λίτραν ποτὲ μὲν νόμισμά τι λεπτὸν λέγουσιν οἷον ὅταν Σώφρων λέγῃ ἐν τοῖς ἀνδρείοις·*

Σῶσαι δὲ οὐδὲ τὰς δύο λίτρας δύναμαι.

ποτὲ δὲ σταθμόν τινα ὡς Δεινόλοχος ἐν Μηδείᾳ.

Non Deinolochum modo, sed Sophronem ipsum quoque uoce *λίτρα* usum esse edocet nos fr. 148 infra allatum. De libra (*λίτρα*) cf. Ahrens p. 391 not 11, Boeckh Metrologische Untersuchungen p. 292 sqq.; Hultsch. Metrolog. p. 206. 290.

✲ 78.

Harpocration s. u. *πώλας* (coll. Suid. et Phot. s. u.) *Ἀντὶ τοῦ πράσεις. Ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος ἀνδρείοις.*

C. Sedis incertae reliquiae.

79.

Demetr. de elocut. § 151 *Ἔχουσι δέ τι στώμυλον καὶ ἀλληγορίαι τινὲς ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν γερόντων·*

Ἐνθάδε ὧν κἠγὼ παρ' ὑμὲ τοὺς ὄτριχας ἐξορμίζομαι πλόον δοκάζων· πόντιαι γὰρ ἤδη τοῖς ταλικοῖσδε ταὶ ἄγκυραι.

Ὄτριχας pro Demetrii *ὁμότριχας* ab editoribus et Ahrensio receptum scripsi commotus hisce, quae effugerunt prorsus illos uiros uerbis Arati scholiastae p. 51,20 Bekk. (cf. Etym. M. p. 673,21) *Οἱ Δωριεῖς τοὺς ὁμότριχας ὄτριχάς φασι.* Ad uocem *πλόον* quod attinet nomina in *οος* exeuntia in antiquiore Doride saepenumero non esse contracta probauit Ahrensius p. 194. De sententia totius fragmenti cf. dissert. meam p. 22 sq.

80.

Stob. Flor. 116,30 (coll. Schol. Aeschyl. Choeph. 394, Σώφρων·

Τὸ γὰρ ἀπεχθόμενον γῆρας ἅμὲ μαραῖνον ταριχεύει.

De senectutis aut uirtutibus aut uitiis cf. uariorum poëtarum Graecorum sententias ap. Brunck. Gnom. poët. graec. p. 225.

81.

Eustath. ad Od. p. 1766,24 *Ἡρωδιανὸς διασκευάζων καὶ ὡς ταὐτόν ἐστι τό τε ξύειν καὶ τὸ κνεῖν ἤτοι κόπτειν ἐξ οὗ καὶ τὸ κνίζειν λέγεται παράγει χρήσεις τοιαύτας ‚Ξύομαι δ' οὐδὲν ἰσχύων' τουτέστι κνῶμαι καὶ Σώφρων. ‚Βαιὰ δ' ἔξυσμα ἐκ ποδὸς εἰς κεφαλὴν' ἤγουν κέκνησμαι· καὶ ‚ξύσιλον' δέ φησιν· ἀποφαίνεταί τινα ἐκ τοῦ συνεχοῦς ἐν τῷ γήρᾳ κνησμοῦ.*

Corrupta haec paulum atque manca Eustathii uerba emendantur et supplentur uerbis Etym. Gud. p. 331,57, Etym. M. p. 523,4, Cram. An. Ox. I, p. 222,7 ita ut accipias integrum fragmentum hocce:

Κνύζομαι δ' οὐδὲν ἰσχύων· βαιὰ δ' ἃ ξύσμα ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλὰν ἱππάζεται.

De sententia fragmenti cf. Huschke Analect. crit. p. 206.

82.

Apoll. Dysc. de pron. p. 75 A. *Δωριεῖς τῆνος* (sc. pro *ἐκεῖνος* uoce). Σώφρων·

Καθαιρημένος θην καὶ τῆνος ὑπὸ τῷ χρόνῳ.

De forma *καθαιρημένος* dorice posita pro *καθῃρημένος* cf. Ahrens p. 286.

83.

Etym. Orion. p. 28,5. *Παρὰ τὸ ἄζω ἀζαίνω Σώφρων·*

Ἐγὼν δὲ σίτου μὲν οὐδὲν ἀζαίνομαι.

De hoc fragmento cf. Nauck in Schneidewini Philolog. T. IV p. 265.

84.

Apoll. Dysc. de pron. p. 79 B. *Μόνη διπλασιάζεται παρὰ Δωριεῦσιν ἡ αὐτὸς ἐν τῷ αὔταυτος·*

Αἰ δὲ μὴ ἐγὼν ἔματτον ταῖς αὐταύταις χερσίν.

85.

Eustath. ad Od. p. 1397,24. *Λέγει δ' ταῦτα παραδιδοὺς καὶ ὡς οἱ τῇ παιδιᾷ ταύτῃ χρώμενοι ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων τρημαΐται λέγονται παράγων καὶ χρῆσιν Σώφρονος τό·*

Λειπανήσας ὠστίζεται τοῖς τρηματιζόντεσσι.

De alearum lusu et Graecis et Romanis acceptissimo cf. Becker Chariel. II p. 226 sqq. ed. II, Gall. III p. 326 sqq. ed. III. Fortasse hoc fragmentum pertinet ad mimum *ταὶ ἀκέστριαι* inscriptum, cum primi meae collectionis fragmenti simillimum sensum habeat.

86.

Apoll. Dysc. de adu. p. 567,10. *Λάϊος καὶ λᾶος: καὶ ὃν τρόπον ἦν τι πάλαι ὄνομα τὸ λήϊος ἀφ' οὗ λάϊος καὶ λάϊον καὶ λάϊα καὶ ἐν συναιρέσει πάλιν τοῦ α λᾶα. Σώφρων·*

Τίς μοι τὰ λᾶα ἐκτίλλει;

Huc fortasse ubi de uoce *λήϊον* scripserunt, respexere Eustath. ad Jl. 193,34 et Etym. M. p. 563,23. Quam uocem Jones *λήϊον*, *λεῖον* Attici dixerunt, eam Dores *λάϊον* siue *λᾶον*, quamuis Theocritus 10,3. 21.42 scripserit *λαῖον*, dixisse auctor est Eustath. (cf. Ahrens p. 142). Ambiguitatem quandam inesse in hoc fragmento inuolutam contendere fortasse poterunt qui Persii memores sunt uerborum 4,39 sqq.

87.

Etym. M. p. 698,40 (coll. Apoll. Dysc. de aduerb. p. 604,8, p. 622,3; Etym. Orion. p.

137,15) *Πῶ καὶ Πώμαλα· τὰ τῷ ō παραληγόμενα ἐπιρρήματα ἀποκοπῇ τῆς θ̄ ν̄ καὶ ἐκτάσει τοῦ ō εἰς ω̄ γίνεται παρὰ Δωριεῦσιν οἷον αὐτόθεν αὐτῶ· οὕτω καὶ πόθεν πῶ καὶ παρὰ Σώφρονι·*

Πῶ τις ὄνον ὠνασεῖται;

De Dorica uoce *πῶ* pro *πώμαλα* adhibita cf. Harpocrat. et Phot. s. u.

88.

Apoll. Dysc. de pron. p. 122 C *Ἐν ἴσῳ τῷ αὐτῶν παρὰ Συρακουσίοις τίθεται τὸ ὥν. Σώφρων·*

Ὁ δ' ἐκ σκότεος τοξεύων αἰὲν ἕνα τινὰ ἂν ζυγαστροφεῖ.

Vox *ζυγαστροφεῖ* in Apollonii codice exarata cum non sit graeca doctorum uirorum coniecturis praebuit ansam. Bekkerus enim, quem secutus est Ahrensius legi iussit *ζυγοστροφεῖ* et Reitzius (in Maittairii Graec. ling. dial. p. 561 not. 10) uertens: „Jlle e tenebris semper unum eorum sagitta feriens in fronte aciei incedit" scripsit *ζυγοστοιχεῖ*. Equidem, quamuis a cogitatione finxisse Sophronem nouum uocabulum haud alienus, scripsisse eum crediderim, praesertim cum sequentia uerba non prodita sint memoriae, uel *ζυγομαχεῖ* „iurgatur, rixatur", quod quidem uolgo coniungitur cum *πρός τι* siue *τινά*, uel *ζυγοσταεῖ* quod idem existumo atque *ἀνταλλάττεται* (de qua uocis significatione cf. Alciphr. 2,2) et dictum esse arbitror de sagittis creberrime e pharetra depromptis. Porro *σκότεος* non *σκότους* scribendum esse ex antiquae Doridis usu contractionem nominum in *ο̄ς* et *η̄ς* exeuntium non patientis probauit Ahrens p. 233.

89.

Apoll. Dysc. de pron. 95 C. *Τῇ ἐμέος ἡ τέος κατ' ἔγκλισιν σύζυγος. Σώφρων·*

Ἐκπεφάναντί τεος ταὶ δυσθαλίαι.

90. 91.

Suid. s. *ξυήλην* (coll. Phot. s. u.) *Τὸ κνῆν οἱ Δωριεῖς ξύειν λέγουσιν ὡς καὶ Σώφρων·*

Αἴ τις τὸν ξύοντα ἀντιξύει.

καὶ πάλιν·

Ξύεται ὁ χοραγός.

De prouerbio *τὸν ξύοντα ἀντιξύειν* cf. Mich. Apostol. 19, 43.

92.

Apoll. Dysc. de pron. 119 B *Ὑμεῖς Δωριεῖς ὑμές. Σώφρων·*

Ὑμὲς δὲ ἐπεγγυάμενοι θωκεῖτε.

Grysarus l. l. p. 10, secutus Blomfieldium, qui hoc frustulum mimo *Ἰσθμιασδῶσαι* inscripto inserendum esse censuit p. 390, et uerba illa interpretatus: „Vos quidem pecunia persoluta sedem capiatis," ad morem illum Atheniensium prouocat, qui ut in theatrum admitterentur duo obolos persoluere deberent. Huic autem explicationi tria potissimum repugnare quis est qui neget. Primum enim nullum quantum equidem scio exstat exemplum persolutae a ueteribus pecuniae ad spectandum sacrificium sollemne, de quo non de Isthmiis ludis in Sophroneo mimo fuisse sermonem demonstraui in dissertatione mea p. 10 sqq.; deinde ipsum uerbum *ἐπεγγυᾶσθαι*, quod in uno tantum Lysiae loco (orat. 10, 17) occurrit, non eam quam ei substruxerunt illi uiri habet potestatem; postremo feminas non uiros in mimo suo repraesentauit Sophron ac loquentes induxit, unde dici non poterat *ἐπεγγυάμενοι*.

93.

Apoll. Dysc. de pron. 126 B. *Συρακούσιοι ψίν. Σώφρων·*

Τὰ μὰν ψὶν γενόμενα.

Hoc modo corrigenda esse censeo corrupta non correcta a Reitzio, Bekkero, Ahrensio Apollonii uerba *αμανι ψιν γενομενα*. De uoce *ψίν* Syracusanorum propria cf. Etym. M. p. 702,42. Hesych. s. u.

94.

Schol. Aristoph. Nub. 756 *Η γραφὴ ἀργυρίων παρὰ Φρυνίχῳ κεῖται ὅτε οἱ κωμικοὶ πληθυντικῶς φασιν οἱ δὲ ῥήτορες ἑνικῶς καὶ Σώφρων πληθυντικῶς·*

Ἀργυρίων δεήσῃ.

95.

Apoll. Dysc. de pron. 128 A *Σφέ. ψε Συρακούσιοι. Σώφρων·*

Πῶς ψὲ καὶ γινώσκωμες;

De uoce *ψέ* pro *σφέ* Syracusanorum propria cf. Schol. Theocr. 4,3, Hesych. s. u., Ahrens p. 261. Pro *γινώσκωμεν* scripsi ut doricum sit *γινώσκωμες*. *Γινώσκειν* autem, non *γιγνώσκειν* dixisse Dores docent inscriptiones Cretenses ap. Boeckh C. J. nro 2554. 2556, cf. Ahrens p. 112.

96. 97.

Apoll. Dysc. de pron. 124 B *Ὑμῖν πάλιν παρ' Ἴωσι προπερισπᾶται ἐγκλινομένη, καθὸ συστέλλει τὸ ῑ καὶ ἔτι παρὰ Δωριεῦσιν· Ὅσαις ὔμιν αἰνέσω. Σώφρων καὶ ἐν ὀρθῇ τάσει·*

Οὐ μάν τοι δίφρον ἐπημμένον ὑμίν.

98.

Apoll. Dysc. de pron. 95 B *Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ ἐμοῦς Δωρίῳ ἡ τεοῦς σύζυγος. Σώφρων·*

Ἡρακλῆς τεοῦς κάρρων ἦν.

De sententia conferri fortasse possunt uerba Theocriti 4,8: *Φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν*. De uoce *κάρρων* Doriensium propria cf. Memnon in Phot. bibl. 224 T. I p. 227 a Bekk., Schaef. ad Greg. Cor. p. 193 not.), Ahrens p. 103, Welcker Alcman. fragm. p. 73, quibus locis ibi laudatis addas Apollon. de syntaxi 3,7 p. 212 Bekk. et Tim. Locr. de anim. mund. p. 94 D, p. 96 D, p. 103 A.

99.

Apoll. Dysc. de pron. 68 B *Ἡ γὰρ τὺ ὀρθῆς τάσεως οὖσα εὐθεῖαν σημαίνει παρὰ Δωριεῦσιν.... ἐγκλινομένη δὲ αἰτιατικήν. καὶ Σώφρων·*

Τί τυ ἐγὼν ποιέω;

De dorica uoce *τύ* cf. Etym. M. p. 314,38 et Ahrens p. 255, cui adde Apollon. de syntaxi 1,3 p. 15; 2,13 p. 120; 2,18 p. 131 Bekk.

100.

Apoll. Dysc. de pron. 96 C *Ἀπὸ τῆς σοῦ Δώριος ἐγένετο ἡ τεοῦ ὁμότονον. Ἠχρῆσις παρ' Ἐπιχάρμῳ* [fr. 97 p. 113 Polm.] *καὶ Σώφρονι. Αἰνοδρυφὴς δὲ τάλαινα τεοῦ κάτα τυμβοχοῆσα. Σώφρων·*

Οὐχ ἥσσων τεοῦ.

De hexametro illo cf. dissert. meam p. 27 not. 12.

101.

Apoll. Dysc. de pron. 104 B (coll. Etym. M. p. 732,35) *Ἀττικοὶ ἔμοιγε. Δωριεῖς ἐμὶν καὶ ἐμίνγα. Σώφρων·*

Μόνον ἐμίνγα τὸ τοῦ γόγγρου τέμαχος.

De congris, quos optimos fuisse constat Sicyonios (Athen. 7,288 C) cf. Athen 7,293 F sq.

102.

Apoll. Dysc. de pron. 106 B *Ἡ ἐμὲ πρὸς πασῶν διαλέκτων λέγεται. παρὰ Δωριεῦσι μετὰ τοῦ ῑ ἐμεῖ ᾗ συνεχῶς Ἐπίχαρμος χρῆται* [fr. 98 p. 113 Polm.] *κοινῶς μέντοι ὁ Σώφρων·*

Τί οὐ παρ' ἔμ' ἐστράφθη;

De uoce *στράφειν* dorice posita pro *στρέφειν* cf. Ahrens p. 117.

103.

Apoll. Dysc. de pron. 106 A *Οἱ συνήθης Ἀττικοῖς καὶ Ἴωσι. Δωριεῖς ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν·*

Οὐκέτι οἱ δῶ.

104.

Schol. Aristoph. Thesm. 846 *Τυφλὸς διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Σώφρων·*

Ἰλλοτέρα τᾶν κορωνᾶν.

105.

Hesych. s. u. *σκανα . . . ντα · ἐπιχαλκ . . παρὰ Σωφρονίωσκανας πορεύσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι.*

Corrupta haec Hesychii uerba uario modo sunt correcta. Heinsius enim scribendum esse opinatus est *σκάναμα κι' ἐν ἐπιχάλκῳ παρὰ Σώφρονι· ἐπὶ σκανὰς πορεύου ἐν τῇ ἀσπίδι*, Lobeckio Paral. I p. 334 not. 15 corrigendum esse placuit *σκανᾶς μετὰ ἐπιχάλκου πορεύσῃ* pro *ἐν ἀσπίδι πορεύσῃ*, contra Ahrensius scripsit *Σκανασῇ ἐν τᾷ ἐπιχάλκῳ* i. e. *σκηνοποιήσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι.* Quid si scriberes, quod proxime accederet ad librorum lacunam:

Σκανᾷς ἐν τᾷ ἐπιχάλκῳ.

Fortasse ambiguitas inest in uerbis si scribimus Theocriti uerbis (4,53) commoti *Σκανᾷς ἐν τᾷ Ἐπιχάλκω.* Etenim qui uerba illa audiebant interpretari potuerunt: „Habitas in Epichalci domo.“ et „Versaris aspide armatus.“ De dorica uoce *σκανά* pro *σκηνή* posita cf. Eustath. ad Jl. p. 549,21, Ahrens p. 144.

106.

Athen. IX 376 B (coll. Eustath. ad Od. p. 1383, 1) *Ἐρατοσθένης τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε μεταγαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν οἳ οὕτως ἐκλήθησαν ἤτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων·*

Βόες δὲ λαρινεύονται.

Photii uerbis s. u., quibuscum ad uerbum congruunt Michaelis Apostolii 11,76 p. 139: *Λαρινοὶ βόες οἱ ἐν Ἠπείρῳ ἀπὸ Λαρείνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς ὡς Λύκος ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λαρινούς· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν*, si fides habenda est, Apollodorus sine dubio Sophronea illa uerba est interpretatus. In schol. Aristoph. Pac. 925 (cf. Schol. Aristoph. Au. 465) Lycus Rheginus (de quo cf. Voss. de hist. gr. 1,12 p. 111 sqq. Westerm.) ab Athenaeo traditam explicationem probat. Plura qui de uerbis *βοῦς λαρινοί* appetunt adeant Cael. Rhodig. Antiq. lect. 3,21 p. 156. De Dorica declinatione cf. Ahrens p. 240.

107.

Schol. Aristoph. Ach. 204 (coll. Suid. s. u. *τῇ*) *Τὸ δὲ τῇδε τοπικόν ἐστιν ἐπίρρημα καὶ κεῖται ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. ἐχρήσατο δὲ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων εἰπών·*

Τῆτε τοι κορῶναί ἐντι.

Hemsterhusius, quem secutus est Valckenarius, legendum esse putauit in not. ad Suid. *τῆτε· τᾷ κορῶνα ἐντί* ut ad coronistas siue *τοὺς ἀγείροντας τῇ κορώνῃ* (de quibus cf. Athen. 8,359 D) pertineret.

108. 109. 110.

Demetr. de elocut. § 156 *Ἐν δὲ τοῖς πράγμασι λαμβάνονται χάριτες ἐκ παροιμίας. ὡς ὁ Σώφρων μέν·*

Ἐπιάλης ὁ τὸν πατέρα πνίγων.

καὶ ἀλλαχοῦ πού φησιν·

Ἐκ τοῦ ὄνυχος γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν.

Τορύναν ἔξεσεν, κύμινον ἔπρισεν.

καὶ γὰρ δυσὶ παροιμίαις ἐπ' ἀλλήλοις χρῆται ὡς ἐπιπληθύνωνται αὐτῷ αἱ χάριτες.

Tria fragmenta, non duo quae statuit Ahrensius, in Demetrii uerbis apparere recte concludere mihi uisus sum. Quorum fragmentorum primum *Ἐπιάλης ὁ τὸν πατέρα πνίγων* Gyraldus Hist. poët. II p. 803 accipiens *Ἐπιάλης* nomen proprium, quamquam est pro *ἠπίαλος* positum (cf. Coray ad Hippocr. de aëre T. II p. 34) in eos qui cum ipsi oblectentur suis perniciem comparent dictum esse arbitratus est. Errasse autem illum indicare mihi uidetur, qui fortasse Sophroneis uerbis debetur (cf. Huschke de C. Annio Cimbro p. 31) locus Aristophanis Vesp. 1037 sq. *φησίν τε μετ᾽ αὐτοῦ*

τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
οἳ τοὺς πατέρας ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.

De secundi fragmenti *Ἐκ τοῦ ὄνυχος γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν* prouerbio et Graecis et nostrae aetatis populis notissimo cf. Mich. Apost. 7,99. 100; 8,2. 68; Liban. epist. 1069. 64; Plut. de def. orac. p. 410 C; Walz C. rhet. 1 p. 606; Boissonad. An. Gr. 2 p. 447 not. 3; 3 p. 32 not. 4. Tertium fragmentum *Τορύναν ἔξεσεν, κύμινον ἔπρισεν* sine dubio de auaro quodam homine dixit Sophron. *Ἔσπειρε* quidem *κύμινον* praebent Demetrii editores prouocantes ad Aristoph. Plut. 592 et ad Hadrianum Iunium Adag. cent. 3,11 p. 1058 ut sit dictum de homine „uirulentae linguae, qui effreni oris petulantia maledicus conuicia seminat“, sed *ἔπρισεν* sribendum esse concludere mihi uisus sum cum propter antecedentia uerba *τορύναν ἔξεσεν*, de quibus cf. Iunii Adag. cent. 1,34 p. 1013 tum propter uerba Theocriti 10,55 *Μὴ ᾽πιτάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. Κυμινοπρίστας* enim uocabant ueteres homines impendio parcos ac sordidos cf. Aristoph. Vesp. 1357; Plut. Q. Symp. 2,1,6; Athen. 8,365 C, 9,376 E; Eustath. ad Od. 1828,6; Boissonad. An. Gr. 3 p. 149 not. 5; Intpp. ad Cass. Dion. 70,3; Erasm. Adag. chil. II cent. 1,5 p. 325 sq.; K. Kurz Der Sonnenwirth. Frankft. a./M. 1855 S. 149: „Mit tausend Verwünschungen kehrte er dem Hause des Vormunds den Rücken und sagte dann zu sich: Der Teufel hol' den Hornabsäger, den Kümmichspalter, der mir mein eigen Geld vorenthält!“

111.

Eustath. ad Jl. p. 561,19 *Ἐν δὲ τοῖς Ἡρωδιανοῦ κεῖται καὶ ἠπιάλης, ἠπιάλητος· οὗ χρῆσις, φησί, παρὰ Σώφρονι·*

Ἡρακλῆς Ἠπιάλητα πνίγων.

His uerbis usa est sine dubio persona personae quae narrat sese, uexatam noctu ab incubone atque excruciatam, Herculis incubonem suffocantis gratia atque auxilio ab angore esse liberatam. *Ἠπιάλητα* enim siue *Ἐφιάλτην* incubonem a nostratibus Alp dictum hominibus praecipue liberis iniicientem terrorem uocabant ueteres (cf. Strabo 1 p. 19). Quam gratae tales fabulae fuerint ueteribus inde poteris colligere quod nonnumquam istiusmodi incubones praesertim Ephialtes in scaenam sint inducti (cf. Meineke Hist. crit. p. 154).

* 112.

Schol. Aristoph. Pac. 527 *Ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὁ γύλιος οὗ μέμνηται Σώφρων·*

Ἡράκλεις, πνικτὸν γυλιόν τι.

Ἔστι δὲ ὁ καλούμενος ὑπό τινων χοιρογρύλλιος.

Ita emendaui corrupta scholiastae uerba *Ἡράκλεις πνῖγος γυλιόν τι*, quae ii, quibus coniectura mea displicet, sanare conentur, quaeso, Suidae glossa s. u. *γύλιος· Λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς Γύλιος. Γύλιον* animal ad erinaceorum genus pertinens idemque fortasse quod Graecorum *ἐχῖνος χερσαῖος*, hystrix Romanorum eodem modo quo erinaceos uel tostum uel assum uel coctum furno uaseque excalfacto inclusum medicamentorum instar esse adhibitum a ueteribus

testes accersi fortasse possunt ubi de erinaceorum ui medicata agunt Dioscorid. II, 2; Plin. H. N. 29,34,6 coll. 8,54,36.

113.

Eustath. ad Jl. p. 633,60 *Γραμμὴ οὐ μόνον ἡ ἐν μαθήμασιν ἀλλὰ καὶ ὁποίαις ἔπαιζον οἱ κυβεύοντες ὧν μία τις μέση γραμμὴ ὠνομάζετο ἡ ἱερὰ ἐπειδὴ ὁ ἡττώμενος ἐπ' ἐσχάτης αὐτὴν ἵετο ὅθεν καὶ παροιμία κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς ἐπὶ τῶν ἐν ἀπογνώσει δεομένων βοηθείας ἐσχάτης· χρῆσις δὲ ταύτης καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν τῷ·*

Κινήσω δ' ἤδη καὶ τὸν ἀφ' ἱαρᾶς.

Ἱαρᾶς scripsi pro Eustathii *ἱερᾶς* Doricis inscriptionibus commotus (cf. Corp. inscr. 13 T. I p. 33; 1909 T. II p. 37). De prouerbio *ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς* cf. Poll. 7,206; 9,98; Phot. s. u.; Mich. Apost. 11,42 p. 135; Plato Leg. 5,739 A; Plut. an seni ct. p. 783 B, adu. Colot. 17; Schol. Plat. Legg. 7,820 C p. 453 Bekk.; Schol. Pind. Pyth. 9,208; Erasm. Adag. 1,1,25 p. 30. Paulum aliter eodem tamen sensu dixit Theocritus 6,18 *καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον* cf. Mich. Apost. 10,67 p. 126; Casaub. Lect. Theocr. cap. 23 p. 147 ed. Commelianae an. 1596; Finkenstein Arethusa I p. 69.

114.

Etym. M. p. 256,34 *Ἡρωδιανὸς λέγει μὲν καὶ τοῦτο ὅτι συνεξέδραμε τὸ ἄριστος ἀριστερὸς καὶ τὸ δεξιὸς δεξιτερός· τοῦτο γὰρ συνεκδρομὴ καὶ οὐ πλεονασμὸς ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ πρόβασυ γίνεται προβάτιον· οἰὸς οἰότερος ὡς λέγει Σώφρων.*

Sophroneum fragmentum ex his uerbis extricauit Ahrensius hoc:

Προβάτου προβάτερον οἰὸς οἰότερον.

Consentient Ahrensio qui de Suidae uerbis s. u. *τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντιλίζεται. Αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα εἴρηται, ἐπείπερ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμῳ* [fr. 41 p. 97 Polm.] cogitent et Sophronem perinde atque Epicharmum locutum esse putent prouerbialiter.

115.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 44,20 Dind. *Οὐδὲν εἰς σι λῆγον ῥῆμα δεύτερον πρόσωπον ἀλλὰ μόνον τὸ ἐσσί· ἡ δὲ χρῆσις παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ Συρακουσίοις διὸ καὶ Σώφρων φησί·*

Ὀδαῖός γε ἐσσί.

Quidni scriberetur *Ὀδαγός γε ἐσσί* de qua forma dorica cf. Phot. s. u. et Schmidt ad Hesych. T. III p. 177?

116.

Eustath. ad Jl. p. 851,50 (coll. Schol. Jl. λ. 385 p. 277a Villois. / p. 316a Bekk.) *Καὶ ἄλλα δὲ ἦσαν τριχῶν κοσμήματα· ὁ γοῦν Σώφρων φησί που·*

Κορώνας ἀνδούμενοι.

117.

Suid. s. u. *Μωρότερος Μορύχου.* (coll. Phot. s. u.; Mich. Apost. 13,15; 19,6) *Παροιμία. Πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως·*

Μωρότερος εἶ Μορύχου, ὃς τἄνδον ἀφεὶς ἔξω τᾶς οἰκίας κάθηται.

Haec uerba Preller ad Polemon. fragm. 73 p. 111 fuisse suspicatus est uersum Epicharmi. Quum autem, sicuti nunc apud omnes quos laudaui scriptores exstant uerba, difficile posset ex iis extorqueri uersus Sophroni prouerbiorum amantissimo (cf. dissert. meam p. 24) illa uerba Ahrensio duce tribui. Dicta autem sine dubio sunt de homine qui rebus suis familiaribus euersis in summa uitam degit egestate (cf. Erasm. 2,9,1 p. 543). *Μόρυχον* enim ueteres comici repraе-

sentauerunt heluonem atque gulonem cf. Aristoph. Vesp. 506.1142, Pac. 1009; Schol. Plat. Phaedr. p. 311 Bekk.; Ruhnken ad Tim. p. 131 not. 10.

118.

Zenob. II, 17 *Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ· ταύτης μέμνηται Μένανδρος καὶ Σώφρων.*

De origine et explicatione huius prouerbii cf. dissert. meam p. 2 not. 1.

119.

Schol. Aristoph. Plut. 1050 *Ποντοπόσειδον*] *ἢ ὦ πόντιε Πόσειδον ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ του πόντου ἀντὶ τοῦ ὦ μέγιστε Πόσειδον. Καὶ Σώφρων γάρ φησι πλῆθος καὶ μέγεθος θέλων σημᾶναι*

Πόντος ἀγαθῶν.

Similiter fere dixit Phoenix Colophonius ap. Athen. 12,530 E *ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον.* De hoc prouerbio et de similibus *ἀγαθῶν θάλασσα, μυρμηκία ἀγαθῶν, πάντα ἀγαθά* cf. Suid. s. u. *πόντος*; Mich. Apost. 1,5. 6. 7 p. 5; 14,43 p. 200; Erasm. 1,3,29 p. 100; Boissonad. An. Gr. 2 p. 418 not. 2; 3 p. 12 not. 5, p. 490 not. 4; Mein. Fr. com. gr. II, 1 p. 301. Contrario sensu scripserunt *ἄτης πέλαγος* Aeschyl. Suppl. 473; *πέλαγος ἀτηρᾶς δύης* Aeschyl. Prom. 746; *κακῶν πέλαγος* Aeschyl. Pers. 431; Eur. Suppl. 800, Hippolyt. 778, Herc. fur. 985.

120.

Schol. Nicandr. Ther. 526 *Παρὰ Σώφρονι· Κύμβον ἔχον ὄγκον ἀντὶ τοῦ κυμβοειδοῦς ποτηρίου.*

121.

Varro L. L. V § 179 Muell. Si datum quod reddatur mutuum, quod Siculi *μοῖτον*; itaque scribit Sophron:

Μοῖτον ἀντιμῶν.

Corruptam Varronis cod. mss. lectionem (meton anthymo, moetum anthimo, anchimo, anchinio) uariis modis corrigere conati sunt uiri doctissimi. Scaligerus enim scribendum esse arbitratus est *μοῖτον ἀντίτιμον*, O. Muellero *μοῖτον ἄθυμον* nostratium Borgen macht Sorgen placuit; Huschkius (de C. Annio Cimbro p. 59) scribi proposuit, ut sit Romanum par pari referre, *μοῖτον ἀντὶ μοίτου*, denique Ahrensius uix bene opinatus est *Μοὶ τοὶ ἀντὶ μοί* ut sit nostratium Wie du mir, so ich dir; Wurst wieder Wurst. Equidem commotus glossa Hesychiana *μοιτοὶ ἄντιμοι· παροιμία Σικελοῖς* scripsi *μοῖτον ἀντιμῶν* (i. e. *ἀνατιμῶν*) „mutuum nimis magno pretio aestimans“, „das Borgen vertheuernd“; de qua uocis *ἀνατιμῶν* significatione cf. Athen. 6,274 D; Pollux 3,125.

122.

Demetr. de eloc. § 153 *Ἡ δὲ τοιαύτη ἀνακολουθία καλεῖται γρῖφος ὥσπερ ὁ παρὰ Σώφρονι ῥητορεύων Βουλίας· οὐδὲν γὰρ ἀκόλουθον αὐτῷ λέγει.*

Sophronem in mimis induxisse hominem Bulian uocatum qui magnas quidem orationes semper, nunquam habuerit sanas atque prudentes ex ipsis Demetrii uerbis manifestum esse mihi uidetur. Jtaque assentiri non queo Ahrensio, qui cogitans de prouerbio *Βουλίας δικάζει*, quod in indices quaestiones differentes dictum fuisse testantur Zenobius 2,86.87 et Michael Apostolius 5,75, Sophroneum esse fragmentum opinatus est *Βουλίας δικάζει.*

123.

Demetr. de elocut. § 127. 162 *Τῆς δὲ παραβολῆς ἐστι καὶ τὸ Φαλακρώτερος εὐδίας καὶ τὸ Κολοκύντης ὑγιέστερον.*

Frustula haec Sophronea esse fragmenta docet fr. 39 supra allatum. De prouerbio *φαλακρώτερος εὐδίας*, quod non addita explicatione et ipsum tradiderunt Suidas et Photius s. u.,

et quod natum est inde quod tempestate crispentur omnia et horreant, contra silentibus uentis nuda et quodam modo calua iacent omnia cf. Hadr. Iun. Adag. 6,70 p. 1144.

124.

Athen. XI 504 B *Καὶ ὁ τοὺς μίμους πεποιηκὼς οὓς ἀεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρίς φησι* [fr. 46 Hullem.] *τὸν σοφὸν Πλάτωνα λέγει που Κῆ κεκρατηρίχημες ἀντὶ τοῦ πεπώκειμεν.*

De sententia Valckenarius epist. ad Roeuer. p. LIX iussit conferri locum Varronis ap. Non. $\frac{\text{p. 321 Merc.}}{\text{p. 220 Gerl.}}$ „Jpsum audi uino inuitari poculis large atque benigne."

125.

Sext. Empir. adu. math. I $\frac{\text{p. 278 Fabr.}}{\text{p. 664 Bekk.}}$ *Τό τε τὸν θάνατον μηδὲν εἶναι πρὸς ἡμᾶς εἴρηται μέν ἴσως τῷ Σώφρονι, ἀποδέδεικται δὲ Ἐπικούρῳ.*

De hoc fragm. cf. dissert. meam p. 23.

126.

Priscian. VI, 13,70 Graeca eiusdem terminationis genetiuum Graecum sequuntur os finale in is conuersa: *Χρυσέρως, Χρυσέρωτος*, Chryseros, Chryserotis; *ἥρως, ἥρωος*, heros herois; *Μίνως Μίνωος*, Minos Minois, Sallustius tamen Minonis protulit genetiuum; nec tamen hoc sine exemplo apud Graecos quoque inuento. Syracusii enim *ἥρων* pro *ἥρως* dicunt. sic Sophron *παρ' ἡρώνεσσι* pro *ἥρωσι* dixit.

127.

Bekk. An. Gr. I. p. 93,25 *Ἐκποιῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐκτελέσαι Σώφρων.*

128.

Bekk. An. Gr. I p. 351,22; Bachm. An. Gr. I p. 39,14 *Ἀθάρα καὶ ἀθέρα καὶ ἀθήρα καὶ ἀθάρα τὸ αὐτό φασιν. ἐστὶ δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως πολλὴ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ η προαγομένη κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ α, κατὰ δὲ πολλοὺς ἄλλους κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ α κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ η· οὕτω δὲ καὶ Ἑλλάνικος καὶ Σώφρων ἐχρήσατο.*

De scriptura uocis *ἀθάρη* et. cf. Huschke de C. Annio Cimbro p. 70.

129.

Cram. An. Ox. I p. 279,22 *Μακρότατος*] *δύναται καὶ διὰ τοῦ ω ἐὰν βραχεῖα χρήσηται καὶ διὰ τοῦ ο ἐὰν μακρᾷ. ὁμοίως παρὰ Σώφρονι τὸ Ἐρυθρότατος μακρᾷ χρησάμενος τῷ ρυ.*

130.

Etym. Gud. p. 450,18 coll. Cram. An. Ox. IV. p. 187,27 *Παλλακῖνος παρὰ τῷ Σώφρονι τὸ ὄνομα. δηλοῖ δὲ τὸν πάλληκα ἢ τὸν τῆς παλλακῆς υἱόν.*

131.

Etym. M. 151,50 *Ἀσαλὴς ἢ ἄφροντις ἢ μηδενὸς φροντίζουσα. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ.*

De uocibus *ἀσαλής* et *ἀσαλέα* cf. Lobeck ad Soph. Aiac. 335 p. 236 ed. II.

132.

Etym. M. p. 216,50 *Τὸ βῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο καὶ Σώφρων βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη.*

133.

Etym. M. p. 246,33 *Λέγεται καὶ δαλὸς καὶ δαελὸς παρὰ Σώφρονι.*

De significatione uocis *δαλός* cf. Hemsterh. ad Luc. Tim. 2 et de uoce *δᾶλος* i. e. *ζῆλος* Ahrens p. 192; Lobeck Rhem. p. 28.

❀ 134.

Etym. M. p. 334,10 *Ἐμβραμένα παρὰ Σώφρονι ἡ εἱμαρμένη.*

De hac uoce cf. Ahrens p. 285. 349.

❀ 135.

Etym. M. p. 345,39 *Ἐντροπαλιζόμενος] τοιαῦτα δέ εἰσι ῥήματα ῥάπὸ τῶν εἰς ης πλεονασμῷ τῆς αλ. οἷον πύκτης, πυκτίζω, πυκταλίζω Ἀνακρέων καὶ Σώφρων φησὶν ἀπὸ τοῦ πυκτεύω πυκταλεύω.*

De huius modi uerborum formatione cf. Fischer ad Anacreont. od. 64 p. 234 ed. Lips. 1793 et Lobeck Path. graec. serm. I p. 85 sqq.

❀ 136.

Eustath. ad Od. p. 1457,25 *Εὐδαίμων ὁ Πηλουσιώτης παράγει καὶ ἰλλυρικὸν ὄνομα καὶ Συρακούσιον Μύριλλα οὗ μεμνῆσθαι λέγει τὸν Σώφρονα, ἱστορῶν καὶ ὅτι τοῦ Συρακουσίου τούτου κύριος Δημόκοπος ἦν ἀρχιτέκτων· ἐπεὶ δὲ τελεσιουργήσας τὸ θέατρον μύρον τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις διένειμε Μύριλλα ἐκλήθη.*

De re cf. O. Müller Handbuch der Archäologie d. Kunst S. 81; Bode Gesch. d. hellen. Dichtkunst III, 2,62.

❀ 137.

Eustath. ad Od. p. 1651,2 *Ἄλλοι δὲ μισήτην βαρυτόνως πρὸς διαστολὴν τῆς ὀξυνομένης τὴν κοινὴν καὶ ῥαδίαν λέγοντες καὶ χρῆσιν αὐτῆς εἶναι παρὰ Κρατίνῳ καὶ Σώφρονι.*

De uocibus *μισήτη* et *μισητή* earumque discrimine cf. Mein. Fr. com. gr. II, 1 p. 202, cui add. Poll. 6,189; Thom. Mag. p. 617.

❀ 138.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 12,6 *Τὰ εἰς λων λήγοντα ὀνόματα εἰ διπλασιάζει τὸ λ οὐ θέλει ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἶναι· ὡς ἔχει τρέλλων παρὰ Σώφρονι τὸ ὄνομα.*

❀ 139.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 32,24 *Οὐδὲν εἰς ωρ λῆγον οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἔχει συμπλοκὴν δύο συμφώνων πρὸ τοῦ ω . . . . νίκωρ παρ' ἀσώτῳ μιμογράφῳ* [*παρὰ Σώφρονι τῷ μιμογράφῳ* corr. Dindorf in praef. p. XVIII].

❀ 140.

Hesych. s. *ἀγροῦ πυγή παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. ὁ δὲ Σώφρων τὰ πλεῖστα μέρη λέγει μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνέων.*

❀ 141.

Hesych. s. *ἀδαΐα· εἰς κόρον ἄγοντα παρὰ τὸ ἄδειν. ὁ δὲ Σωφρων τὸν ἀηδῆ ἀδανὸν ἔφη.*

Melius hac glossa placent Eustathii uerba ad Od. p. 1394,36 *Ἄδην Ἀττικοὶ τὸ δαψιλῶς καὶ ἄδος κόρος, πλησμονή, κάματος. καὶ ἀδαῖον παρὰ Σώφρονι τὸ εἰς κόρον ἔργον,* quibus Hesychius uidetur esse corrigendus.

❀ 142.

Hesych. s. *Ἁλικαύων, ὁ Ποσειδῶν. Σώφρων.*

Nisi hanc uocem ad soloecismos Sophroneos siue ad uitiosam Sophronearum personarum pronunciationem pertinere uelis putare, mecum corrigas quod et Neptuno est cognomen aptissimum et doricum *Ἁλικάρρων* uel *Ἁλικύμων.* Prioris uocis simillima *ἁλιμέδων* de Neptuno usus est Aristoph. Thesm. 323.

❀ 143.

Hesych. s. *ἀλύδοιμον· πικρόν, παρὰ Σώφρονι.*

❀ 144.

Hesych. s. *διατελείαν· τὸ ἄπρακτον, παρὰ Σώφρονι.*

Corrupta haec et inter *διάττειν* et *διαττερίσαι* inserta glossa quomodo sit corrigenda dicere non liquet. Recte fortasse scripsit Alberti *δι' ἀτέλειαν*.

145.

Hesych. s. *Ἡρύκαλον· τὸν Ἡρακλέα Σώφρων ὑποκοριστικῶς.*

Quum idem paullo post dixerit *Ἥρυλλον ὑποκοριστικῶς τὸν Ἡρακλέα*, cum quibus glossis consentiunt uerba Etym. M. p. 142,57 et Eustath. ad Jl. p. 989,47 equidem dixisse Sophronem crediderim *Ἥρυλλον*, de quo deminutiuo cf. Mein. Hist. crit. p. 348.288. De sententia totius glossae adeas dissert. meam p. 19.

146.

Hesych. s. *κατάστικτον* coll. s. *παραστίζουσα· ποικίλον. καὶ Σώφρων κεντήματά φησι.*

147.

Phot. s. *κάρκαρον· τὸ δεσμωτήριον Σώφρων.*

Hac uoce, e Latina lingua sine dubio a Sophrone translata (cf. dissert. meam p. 21), ut carceris habeat potestatem soli duo Graeci auctores usi sunt et Diod. Sic. 31,15 T. IV p. 91,19 Bekk. et, quem praetermiserunt Stephani Thes. editores, Schol. Clem. Alex. Protrept. Vol. IV p. 116 Klotz.

148.

Phot. s. *λίτρα* (coll. Bachm. An. Gr. I p. 291,19) *ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Σώφρων.*

Cf. not. ad fragm. 77.

149.

Phot. s. *οὐγκίαν· Τὸν σταθμὸν Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος* [fr. 111 p. 116 Polm.].

De nomine uncia cf. Ahrens p. 392 et de significatione Boeckh Metrologische Untersuchungen p. 293; Hultsch Metrolog. p. 290.

150.

Phot. s. *Παμφάλυα·* [*παμφάλυγα?*] *τὸν πομφόλυγα Σώφρων.*

151.

Poll. 9,46 *Θῶκοι καὶ ὡς Σώφρων φησὶ σύνθωκοι.*

152.

Schol. Eur. Phoen. 3 *Ἔθος τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τὰς ἵππους, Σώφρονι· τὰν ἵππον.*

153.

Schol. Pind. Nem. 1,1 *Ζητεῖται δὲ τί δήποτε τῷ Ἀλφειῷ προσδιαλέγεται καὶ τῇ Ὀρτυγίᾳ. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν ὅτι τὰ ἱπποτρόφια τοῦ Ἱέρωνος καὶ τοῦ Χρομίου ὁμοίως ἐν Ὀρτυγίᾳ ἦν. τῷ δὲ ἱερὰν εἶναι τὴν κρήνην Ἀρτέμιδος· τὴν δὲ θεὸν ἱππικὴν εἶναι· καθὸ Σώφρων μὲν αὐτὴν Ἀτρέστην λέγει.*

Dianae equorum fautricis cognomina collegit Lauer System der griech. Mytholog. p. 207 sq.

154.

Suid. s. *ἀποκηδήσαντες* (coll. Zonar. s. u.; Bachm. An. Gr. I p. 125,15; Bekk. An. Gr. I p. 428,23) *ἀντὶ τοῦ ἀποκακήσαντες Ὅμηρος* [Jl. ψ 413]. *παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκαδήσαντες ἀφροντιστήσαντες.*

155.

Suid. s. *ᾆσμα·* (coll. Bachm. An. Gr. I p. 152,21; Bekk. An. Gr. I p. 452,30) *τὸ μέλος, ἡ ᾠδή. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δίασμα, καὶ Σώφρων ἄττεσθαι ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σ εἰς τὸ ζ ἐγένετο.*

D. Dorice scripta fragmenta, quae aut tribuenda Sophroni aut tributa abiudicanda sunt.

✗ 156.

Apoll. Dysc. de adu. p. 542,30 coll. p. 622,18, p. 625,9 *Οὐκ ἔστιν ἐπινοῆσαι ἐπίρρημα εἰς ει λῆγον ἐν περισπασμῷ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος διὰ τὸ παρὰ Δωριεῦσι· Πεῖ γὰρ ἁ ἄσφαλτος; καὶ· Εἶ τὰ τῶν χοιραγχᾶν.*

Quum *πεῖ γὰρ ἁ ἄσφαλτος* fragmentum sit Sophronis (fr. 3) recte Ahrensius etiam sequentia uerba *εἶ τὰ τῶν χοιραγχᾶν* Sophronea esse mihi uidetur indicasse. De Doriensium *εἶ* pro *οὗ* dicto cf. Apoll. Dysc. de syntaxi 3,15; 4,10.

✗ 157.

Apoll. Dysc. de adu. p. 584,21 *Δοκεῖ μοι κατὰ τὴν Δωρικὴν διάλεκτον τῷ μὲν προκατειλεγμένῳ λόγῳ ὅπως ἀναγινώσκειν· οὐδ' ὅπως ἄριστα, τῷ μέντοι μᾶλλον αὐτοὺς συγκαταβιβάζειν τὰ ἐπιρρήματα ὁπῶς ὥστε ἀμφοτέρας τὰς ἀναγνώσεις λογον ἔχεσθαι.*

✗ 158.

Apoll. Dysc. de adu. p. 592,7 *τοῦτοι*] *ὅπερ διὰ τοῦ ἀρθρικοῦ δείκνυται καὶ διὰ τοῦ ἀντωνυμικοῦ· τὸ γὰρ οἱ τοί φασι Δωριεῖς καὶ τὸ αἱ ταί. ταῦται ταὶ θύραι, μᾶτερ.*

Postrema uerba, de quibus egregie hallucinati sunt Reitzius et Sturzius in Maittaire Dial. ling. graec. p. 596 not. 7, Bastius ad Greg. Cor. p. 457 not*) quem secutus est Ahrensius tribuit Sophroni, id quod cum ideo quod Apollonius Dyscolus scriptoris nomine non addito exempla quae non sunt poëtica saepennmero laudauerit Sophronea, tum quod paucis lineis post Sophronemimi laudauerit titulum ualde uerisimile est.

✗ 159.

Cram. An. Ox. I p. 123,14 *Δείδω*] *παρὰ τὸ δείω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ̄ καί ἐν τῷ ὕδωρ ὕωρ καὶ ἄχερδος. καὶ τὸ παρὰ Συρακουσίῳ· Λαδρέοντι δὲ τοί μυκτῆρες, ἔγκειται γὰρ τ' λ̄ ἐπιτατικὸν ῥείω ῥέοντι ἀντὶ τοῦ μεγάλως ῥέοντι.*

Hoc fragmentum a Cramero tributum Epicharmo, cum metri non insit uestigium, Ahrensius cui assentitur Dindorfius in Thes. Paris. Sophronis esse recte iudicasse mihi uidetur.

✗ 160.

Etym. M. p. 114,20 *Ἀντιφάρα ἡ ζήλη παρὰ Συρακουσίοις· παρὰ τὸ φέρω ὃ Δωριεῖς φάρω λέγουσι.*

✗ 161.

Etym. M. p. 204,39 *Βόλιμος· τὴν παραγωγὴν ἀπέδωκε· καὶ τὸ σημαινόμενον οὕτως εὗρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. Ἔστι μόλιβος καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν βόλιμος παρὰ Συρακουσίοις.*

De hoc loco cf. Lobeck Pathol. gr. serm. elem. I p. 515 sq.

✗ 162.

Etym. M. p. 221,50 *Γαφάγας· σκώληξ ὑπὸ Συρακουσίων ὃ ἡμεῖς γῆς ἔντερον.*

✗ 163.

Etym. M. p. 250,38 *Δαφνίτας· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Συρακουσίοις.*

De Apollinis laurigeri diebus festis cf. Lauer System d. griech. Mytholog. p. 269 sq.

✗ 164.

Etym. M. p. 492,38 *Κάρρων οἷον· ναὶ κάρρων βῶς. τρίτος τύπος ἐστὶ συγκριτικοῦ· κρατὺς κρατύτερος κρατίων κράτιστος, ὁ τρίτος τύπος κράσσων ὑπερθέσει κάρσων καὶ κάρρων.*

Hoc doricum frustulum, quod incerti auctoris habuit Ahrensius p. 103, cum Valckenario commotus Sophronis fragmento 106 Sophroni tribuere non dubito. *Βῶς* pro *βοῦς* dixisse Dores probauit Ahrens p. 165.

ꝸ 165.

Etym. M. p. 134,11 *Ἀρὰ ἡ εὐχὴ παρὰ τὸ αἴρειν τᾶς χεῖρας εὐχομένους ἢ παρὰ τὸ ἀρύειν ὅπερ ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι ἔταττον καὶ μάλιστα Συρακούσιοι· ἀρύετ' ἂν φύζειν. ἀντὶ τοῦ καλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι.*

[ꝸ 166.]

Apoll. Dysc. de pronom. p. 123 *Ἡ ἁμῖν Δωρικὴ ἐγκλινομένη συστέλλει τὸ ῑ ἐν οἷς προπερισπᾶται· αἲ γὰρ ἆμιν τούτων μέλοι. ὀξυνομένη· ἁμὶν δ' ὑπαυλήσει μέλος. Ἀλκμάν.*

Verba *αἲ γὰρ ἆμιν τούτων μέλοι* habuit Sophronea Valckenarius p. 237 A; at iam Koenius ad Greg. Cor. p. 234 Schaef. monuit, id quod probauit Welcker Alcmanis fragm. 74 p. 70 sq., uocem *Ἀλκμάν* ad utrumque locum sine dubio pertinere.

[ꝸ 167.]

Etym. M. p. 732,29 *Σύγε*] *Ἔστι τοῦτο δεῖξαι ἀπὸ διαλέκτου ὅτι ἓν μέρος λόγου ἐστὶν ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς σύγα λέγουσιν· εἰ δὲ ἦσαν δύο μέρη λόγου οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγον. ἐπὶ γὰρ συνδέσμου οὐ τρέπουσι τὸ ε̄ εἰς ᾱ· οὐδὲ γὰρ τοῦ μὲν συνδέσμου ἢ τοῦ δὲ τὸ ε̄ τρέπουσιν. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγουσι. ἐπὶ γὰρ συνδέσμου τρέπεται οἷον αἴκε· αἴκα μὴ θαλφθῇ λόγοις. καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ γὲ τρέπεται οἷον· τοῦτό γα τὸ τοῦ γόγγρου τέμαχος.*

Postrema uerba esse Sophronea supra indicaui fragm. 101; priora non Sophronis esse, quod nollem effugisset Ahrensium, qui ea Sophroneo mimo *Γερόντων* ab ipso efficto inseruit, sed ex Aristophane ab Etym. M. auctore esse repetita quis est qui neget. Dixit enim ille Equit. u. 209 sq.:

τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.

Index auctorum

quibus Sophronis reliquiae debentur

additis numeris et meae editionis et Ahrensianae.

		Fragm. edit. meae.	Ahrens.
Ammonius p. 121 Valcken		3.	35.
Anecdota Graeca Bachmanni	I p. 39,14	128.	—
	- - 125,15	154.	—
	- - 152,21	155.	—
	- - 391,19	148.	—
— — Bekkeri	I p. 85,24	72.	—
	- - 93,25	127.	—
	- - 351,22	128.	—
	- - 428,23	154.	—
	- - 452,30	155.	—
— — Crameri Oxoniensia	I 123,14	159.	12.
	- 166,31	27. 28. 29.	30.
	- 167,16	57.	2.
	- 211,23	57.	2.
	- 222,7	81.	9.
	- 277,18	8.	37.
	- 279,22	129.	—.
	II. 456,4	1.	28.
	III. 69,5	59.	3.
	IV. 413,20	16.	39.
Anecdota Graeca Crameri Parisina	III 320,2	57.	2.
	IV 6,27	60. 61.	22.
	- 24,30	1.	28.
	- 179,16	42.	—
	- 187,27	130.	—
Apollonius Dyscolus de aduerbiis	p. 524,31	3.	35.
	- 542,30	156.	86.
	- 567,10	86.	85.
	- 580,31	47.	87.
	- 584,21	157.	88b.
	- 592,7	158.	88.
	- 604,6	48.	45.

	Fr. edit. meae.	Ahrens.
Hesychius s. u. Ἠρύκαλον	145.	—
κατάστικτον / παραστίζουσα . . .	146.	—
σάρον	31.	—
σκανα . . . ντα	105.	93.
Photius Lexic. s. u. κάρκαρον	147.	—
λίτρα	148.	—
μωρότεροσ Μορύχου	117.	27b.
ξυήλην	90.91.	94.47.
οὐγκίαν	149.	—
παμφάλυα. . . .	150.	—
πώλας	78.	—
Plutarchus de ει apud Delph. T. II p. 386	45.	92.
Pollux 4,174	36.77.	60.26.
6,90	29.	31.
9,46	151.	—
10,107	29.	31.
— 175	37.	—
Priscian VI, 13,70	126.	—
Schol. Aesch. Choëph. 294	80.	7.
— Aristoph. Ach. 3.	19.	59.
— 204	107.	100.
— 263 / Lysistr. 17 . . .	42.43.44.	11.43.
Nub. 756	94.	102.
Pac. 28	50.	—

	Fr. edit. meae.	Ahrens.
Schol. Aristoph. Pac. 257	112.	—
— — Plut. 1050	119.	101.
— — Thesm. 846	104.	22b.
— Eurip. Androm. 166	31.	—
Phoen. 3.	152.	—
— German. Arat. p. 36 Buhle . .	51.	—
— Homeri Jl. λ, 385	116.	97.
— Nicandr. Ther. 526	120.	103.
861	14.	34.
— Pindar. Nem. 1,1	153.	—
— Theocr. 2,12	6.	—
Sextus Empiricus adu. mathem. 1,644 Bekk.	125.	—
Stobaeus Eclog. phys. 1,52	9.	—
Florileg. 116,30	80	7.
Suidas s. u. ἀποκηδήσαντες	154.	—
ᾆσμα	155.	—
κάπηλος	1.	28.
ξυήλην	90.91.	94.47.
πώλας	78.	—
τῇ	107.	100.
ψαμμακοσιογάργαρα . . .	19.	59.
Tzetza ad Lycophr. 77	7.	—
Varro de L. L. 5,179	121.	104.
Zenobius 2,17.	118.	—
Zonaras s. u. ἀποκηδήσαντες	154.	—
δέλεαρ	66.	20.

Typis A. W. Kafemanni Gedanensis.